

Södertörns högskola | Lärarprogrammet
Examensarbete 15 hp | Utbildningsvetenskap C | Höstterminen
2009/2010

“Välkommen till vår Betong!”

En studie i socialisationsprocesser och
diskursgemenskap, hos en grupp unga rapare i
ett av Stockholms miljonprogram

Av: Alexander Linde
Handledare: Jan-Olof Gullö

!Södertörns högskola Lärarprogrammet Utbildningsvetenskap C 15 Hp
Examensarbete Hötterminen 2009

Välkommen till vår betong!

En studie i socialisationsprocesser och diskursgemenskap, hos en grupp unga rapare i ett av
Stockholms miljonprogram

Författare: Alexander Linde

Handledare: Jan-Olof Gullö

Sammanfattning/Abstract

Hiphop och Rap är en kultur med stark genomslagskraft över hela världen och även bland ungdomar i Sverige. Syftet med detta examensarbete är att, genom kvalitativa forskningsintervjuer med fem stycken respondenter, undersöka hur ungdomarna som ägnar sig åt RAP i sitt musikskapande kan skildra sin omvärld samt att undersöka hur de beskriver att deras skildringar behandlas i skolan. För att operationalisera syftet valde jag att ha en grupp högstadies- och gymnasieelever som ägnar sig åt RAP som undersökningspersoner. Resultatet visar på att ungdomarna via sitt musikskapande skildrar en ambivalent inställning till det egna bostadsområdet, där interaktioner med polisen, droger och våldsamheter kan vara en del av vardagen. Samtidigt skildras även förorten som en kärleksfull plats där barndomsminnen och de närmaste vännerna även beskrivs. Återkommande teman i respondenternas musikskapande är genomgående livet i förorten. Vidare visar resultatet att uppfattningen om hur skolan behandlar den värld som skildras genom musiken skiljer sig mellan respondenterna beroende på vilket stadie de studerar vid. Slutsatserna visar på att olika socialisations processer spelar en stor roll i valen av teman hos respondenterna. Samt att högstadieskolorna på ett mer användbart sätt behandlar den omvärld som respondenterna skildrar i sin musik.

Hip Hop and Rap is a culture with a strong appeal worldwide and also among young people in Sweden. The purpose of this thesis is that, through qualitative research interviews with five respondents, to examine how young people that are engaged in the RAP in its music creation can depict the world around them and to examine how they describe their depictions are treated in school. To meet the purpose of this essay, I chose to have a group of junior high school students and high school students that are engaged in RAP as study subjects. The results show that the respondent through their music creation depicts an ambivalent attitude towards their own neighborhood, where interactions with police, drugs and violence can be a part of everyday life. At the same time also depicted suburbia as a loving place where childhood memories and closest friends are also described. Recurring themes in respondents' music-making is consistently the life in the suburbs. Furthermore, the results show that the per-

ception of how the school treats the world as depicted through the music is different between respondents depending on which stage they are studying at. The findings suggest that different socialization processes play a major role in the choice of themes among respondents. And that secondary schools in a more useful way deals with the outside world as respondents depict in their music.

Nyckelord: RAP, Hiphop, Habitus, organisk intellektualism, identitetsskapande berättelser, kulturellt kapital.

Innehållsförteckning

1	Inledning och bakgrund	1
2	En bakgrund kring Hiphopkulturen globalt och i Sverige	3
3	Tidigare forskning	5
3.1	Litteratur	5
3.2	Uppsatser	7
4	Syfte, avgränsningar och frågeställningar.....	10
5	Metod, urval & tillvägagångssätt	11
5.1	Etiska överväganden.....	13
6	Teoretiska förståelseramar	16
6.1	Raparen som organiskt intellektuell	16
6.2	Rapen som identitetskapande berättelser om den samtida förorten	17
6.3	Sociologiska perspektiv	17
6.3.1	Niklas Luhmann	17
6.3.2	Pierre Bourdieu	18
7	Resultat & analys	20
7.1	Vilken omvärld skildrar ungdomarna genom sin musik?.....	20
7.2	Återkommande teman, reproduktionen av förort & polis.	28
8	Hur upplever ungdomarna att den värld de skildrar genom sin musik behandlas inom skolan?.....	33
9	Sammanfattning av resultat och diskussion	40
9.1	Avslutande diskussion	41
	Litteratur.....	Fel! Bokmärket är inte definierat.

1 Inledning och bakgrund

Jag köpte min hund av den där killen som fick nacken krossad av ett par väktare i västra skogen. Han hade köpt mat till sin familj och hade inte pengar kvar till tunnelbanebiljetten. Väktarna gick fria. Han kommer ligga förlamad på karolinska resten av livet. Vi borde gör en special version av ”spräng regeringen”, där jag rappar om att jag våldtar snutar [...] Folk undrar varför vi körde den låten på vattenfestivalen. Men vad fan ska man rappa om när hälften av ens vänner går på SOC, när alla knarkar och politikerna ändå säger att dom hjälper oss. Spräng regeringen!¹

Citatet är taget ur Fredrik Strages bok ”Mikrofonkåt” där Big Fred och Ken Ring (två svenska rappare) talar med författaren om sin syn på polisen och på det svenska samhället i stort. Med denna passage från boken vill jag ge en inblick och en översikt kring vad denna uppsats kommer att behandla. Nämligen vilken omvärld en grupp unga rappare skildrar genom sin musik. Hiphopkulturen är en viktig kultur med spridning över hela världen.² Denna kultur har stor genomslagskraft inte endast när det kommer till valet av musikkonsumtion eller kläder utan även på andra livsideal och livsuppfattningar. Citatet ovan visar att det inom RAP³ finns en samhällskritik. Samtidigt så skildrar det även en omvärld fylld med våld och droger samt ger en inblick i att raparna känner en hopplöshet inför sin livssituation.

Den svenska skolan har inte bara som mål att stödja elever att söka sin egen kunskap inom skolans olika ämnen. Den spelar även rollen som samhällets tjänare när det kommer till att fostra demokratiskt tänkande individer med värderingar som stämmer överens med de grundläggande demokratiska uppfattningar som samhället i stort vilar på.⁴ Citatet ovan från Fredrik Strages bok visar att det kan finnas en klyfta mellan skolans nationella värdegrund och uppfattningar hos elever.

---

¹ Strage Fredrik (2001) ”Mikrofonkåt” Bokförlaget Atlas. s. 56 f

² Steen Jenny ”Vår Tids rapsoder” Examensarbete, Malmö universitet (2007). Söderman (2005)

³ Jag har valt att genomgående i det här examensarbetet använda den amerikansk-engelska stavningen (Rap) och för att vara tydlig även skriva begreppet med kapitaler som här: RAP.

⁴ Lpo94

I denna problematiska skildring av sin omvärld som citatet ovan visar, tar jag avstamp för denna studie. Fokus för denna uppsats ligger på just denna aspekt av hiphop-musiken, nämligen skildrandet av omvärlden hos fem stycken högstadie och gymnasieelever som alla är aktiva inom produktionen av RAP. Vidare kommer undersökningen även att behandla vilka typer av teman som är återkommande inom respondenternas musikproduktion. Samt hur ungdomarna uppfattar att den värld de skildrar genom sin musik behandlas inom skolan.

2 En bakgrund kring Hiphopkulturen globalt och i Sverige

Hiphop är beteckningen på den kultur som innefattar de fyra elementen: breakdance, graffiti, DJ-ing och RAP.⁵ RAP är en av de få kanaler där det samtida livet i förorten ges möjlighet att skildras.⁶ Även om hiphopen har sitt ursprung i USA⁷ är hiphopkulturen en global sådan. Överallt sätter den sina avtryck. På tågen sprayar ungdomarna sina signaturer (tags). I storstäderna är chansen stor att se ungdomar som dansar Brakedance. Hiphopkulturen syns och hörs överallt, ungdomar bär kepsar, baggy jeans och sneakers i stort sett överallt. I Sverige markerar hiphopmodet ofta en generationstillhörighet, men det kan även vara uttryck för en lokal, etnisk eller en klassmässig tillhörighet hos ungdomar med bakgrund inom arbetarklassen.⁸

Men hiphopen används också som en kritisk motståndskraft och som ett politiskt verktyg. Den amerikanska rapparen Chuck D kallade till exempel hiphopmusiken för ”det svarta Amerikas CNN”⁹ I Sverige finns samma fenomen genom raparen Timbuktu som ofta diskuterar politik i sina texter. Ett exempel på detta är låten ”Ett brev” där Timbuktu vänder sig direkt till före detta statsministern Göran Persson med frågor som han anser att politikerna bör arbeta hårdare med. Men den första och stora förändringen på den svenska hiphopscenen sker när några unga grabbar från förorten Alby höjer sina röster under 90-talets början, närmare bestämt Latin Kings.

Även om en grupp som Just D var tidigt ute, och Petter idag är en av de största inom genren så förknippas RAP i svensk språkdräkt ändå i första hand med ”invandrarungdomar” i miljonprogrammets betongförorter.¹⁰

---

⁵ Sernhede Ove (2002) ”Alienation is my nation” Stockholm: Ordfront

⁶ Ibid.

⁷ Chang (2006) ”Cant stop! Wont Stop- Hiphop-generationens historia” Finland: WS Bookwell

⁸ Söderman Johan (2007) ”Rap(p) i käften-hiphopmusikers konstnärliga och pedagogiska strategier” Lund: Media-tryck, Lund universitet

⁹ Ibid. s.36

¹⁰ Sernhede (2002) s. 18

Under 90-talets första del hände något nytt på den svenska musikmarknaden. En ny musik och samtidigt ett nytt kulturellt uttryck var på väg att nästla sig in den svenska populärmusiken. Hiphop där rapen var på svenska. Under sent 80-tal och tidigt 90-tal experimenterade gruppen Just D med RAP på svenska relativt framgångsrikt. Men det var inte förrän gruppen Latin Kings 1994 släppte sitt debut album *Välkommen till förorten* som grunden lades, inte bara för en svensk samtida spegling av det svenska miljonprogrammet,¹¹ utan även för vad som skulle bli en levande hiphopscen. Latin Kings var först med att lansera en musik som gick att ställa i förhållande till den amerikanska ”ghettokultur” som hiphopen har sina rötter i.¹² Texterna handlade, i likhet med den amerikanska rapen, om social exklusion, om att inte bli insläppt i samhället. Om att överleva i ett område där droger, våld och arbetslöshet till mångt och mycket var en vardag.

År 1994 vann Latin Kings två grammmisar för bästa nykomling med skivan *välkommen till förorten* och för modern dans,¹³ detta i sällskap med etablerade artister som till exempel Mauro Scocco, Lisa Ekdahl och Kicki Danielsson. De alienerade ungdomarna från Norra Botkyrka hade officiellt gett det svenska miljonprogrammet en röst. Den alienation som Sernhede beskriver lyfts genom detta upp till ytan.

Denna grupp röjde vägen för en rad efterkommande rappare som också de tacklade den sociala stigmatisering som TLK¹⁴ talade om på sina beats¹⁵. Några av de mest kända namnen är Ken Ring, Ayo och Feven.¹⁶ Men dessa är bara några i den uppsjö av unga rapare som tyr sig till den multietniska subkultur som hiphopen utgör och som vuxit fram i förorterna kring de stora städerna runt om i Sverige. Även om dessa grupper av rapare som grupperingar kan skilja sig åt, har de alla en sak gemensamt, de ger alla en röst åt den moderna förorten.

---

¹¹ Ibid

¹² Ibid

¹³ 14:37 6:e November 2009

¹⁴ The Latin Kings

¹⁵ Den musikaliska trumbaserade takt som rapen spelas in på.

¹⁶ Sernhede (2002) viktigt att påpeka är också att dessa namn var stora inom hiphopen för sju år sedan. Idag är dessa tre inte nödvändigtvis dom största och kändaste namnen inom scenen.

3 Tidigare forskning

3.1 Litteratur

”Alienation is my nation” av Ove Sernhede (2002) är en avhandling där fokuset är riktad mot den hiphopkultur som vuxit upp i några av Göteborgs ”multietniska” förorter.¹⁷ Undersökningen syftar till att genom kvalitativa observationer och intervjuer försöka belysa hur en grupp ungdomar, i en del av Göteborg, som tyr sig till en ungdomlig subkultur med sina rötter i hiphopen kan se ut. I studien följer författaren hiphop-gruppen ”The Hammer Hill Click”. Sernhede beskriver hur ungdomarna inte känner sig delaktiga i det svenska samhället. Vidare beskrivs också hur ungdomarna genom sin tillhörighet i hiphopkulturen och rapmusikens skapar sin egen kanal för att ge deras förort, Angered, en röst som står i bjärt kontrast till den mediala stigmatisering som beskriver förorten som en hemsk och hotfull plats. Genom sin musik skapar de sin egen omvärld, en omvärld som bland annat berättar om kärleken till den egna betongen men även en omvärld som på många sätt är hård och oförlåtande.

Sernhede förhåller sig i sin bok till hiphopen och rapen via en mängd begrepp, men på grund av det limiterade utrymmet har jag valt att plocka ut ett fåtal av de viktigaste. De begrepp som författaren förhåller sig till är: *Ghettofiering*, *alienation*, *hiphopkultur*, *organisk intellektualism* samt *invandrare*.¹⁸ Frågorna som Sernhede ställer inom sin forskning kretsar kring: Hur gestaltas och utvecklas de kulturella uttryck som inom forskningen sägs representera nya hybrida eller synkretistiska identitetsmönster? Frågeställningarna berör också på vilka punkter den i förorten förankrade levande kulturen skiljer sig från de bilder av hiphop som förmedlas av och via media? En tredje fråga behandlar varför hiphop, som har så starka rötter i nordamerikansk ghettokultur, fått en så framträdande betydelse bland unga i dagens Sverige.¹⁹ Författaren visar bland annat slutligen i sitt resultat att det finns kunskap att hämta inom denna ung-

---

¹⁷ Ibid.

¹⁸ Ibid.

¹⁹ Sernhede (2002) s. 17

domskultur som kan ge viktiga bidrag till de strategier som strävar efter att skapa delaktighet och demokrati i samhället.

Chang (2006) beskriver i sin narrativa undersökning hur hiphopkulturen föds fram ur ruinerna i södra Bronx via inspiration från den karibiska övärlden. Författaren beskriver hur hiphopkulturen vuxit från att vara ett lokalt afroamerikanskt fenomen som under tidigt 70-tal, till mångt och mycket agerade som motståndskraft till de hegemoniella skikten i USA, till att idag vara en, såväl global subkultur som ett globalt populärkulturellt fenomen.²⁰

Söderman (2007) beskriver i sin bok, bestående av fyra artiklar, att det under de senaste decennierna vuxit fram ett ökat intresse, inte bara för de formella lärandesituationer som sker inom det etablerade skolväsendet, utan även för alla de former av informellt lärande som sker genom skapandet av musik utanför skolan. Avhandlingen syftar till att kvalitativt undersöka hur praktiserande rapare talar om inläring utifrån ett artistiskt och konstnärligt perspektiv utifrån olika kontexter.²¹ Studien fokuserar både på manliga och kvinnliga rapare som är aktiva på ett amatörmässigt plan men även aktörer som agerar inom en mer professionell miljö. Då denna avhandling består av fyra artiklar väljer jag här att lyfta fram ett av resultaten, nämligen det resultat som visar på att dessa aktiva rapare använder sig av hiphopen som ett sätt att förmedla allt från kunskap till politisk aktivism.²² Detta i form av rapen som kunskapsbringande aktivitet, men även som metod att ge utanförskap, marginalisering och maktstrukturer en röst.

Söderman tittar i sin undersökning på hur informanterna talar om bland annat, kreativa strategier, estetik, identitetskapande samt fostran inom hiphopkulturen.²³ Några av frågorna som författaren ställer till sitt material behandlar hur mötet ser ut mellan ord och musik i skapandet av en raplåt och hur informanterna talar om kreativitet och lärandestrategier? En andra frågeställning kretsar kring vilka tolkningsrepertoarer som raparna använder i konstruktionen av en professionell identitet, hur dessa blir legitimerade och vilka diskurser de inspireras av? I likhet

---

²⁰ Chang Jeff "Can't stop! won't stop!-hiphop generationens historia" (2006) WS Bookwell Finland.

²¹ Söderman (2007)

²² Ibid. s. 105

²³ Ibid.

med Sernhede finns det i denna studie en rad begrepp som är relevanta, nämligen: *hiphop, lärande, artisteri, utbildning, musikutbildning, traditionsbärare* samt *yrkesskicklighet*.²⁴

3.2 Uppsatser

En kandidatuppsats, skriven för den etnologiska institutionen vid Lunds universitet som är värd att nämna är skriven av Andréa Dankic (2008).²⁵ Syftet med uppsatsen är att kvalitativt, genom observationer och intervjuer undersöka hur skapandet av rapmusiken går till i praktiken, vilken roll färdighet spelar i skapandet samt hur utövarna själva ser på sitt subjektiva jag och sin musik. Frågorna som författaren ställer behandlar, vad hiphopkulturen betyder för bandmedlemmarna, hur de går tillväga när de skapar sin musik, vad färdigheter innebär²⁶ och hur det tar sig uttryck samt hur bandet själva definierar sin musik. I likhet med de ovan presenterade böcker finns även i denna uppsats en rad begrepp som författaren stödjer sig emot i sin uppsats, nämligen: *färdighet, skicklighet, kunskap* samt *autencitet*. Författaren använder dessa begrepp för att på bästa sätt kunna svara på sina frågeställningar samt lyfta fram den komplexitet som innefattar skapandet av bandmedlemmarnas musik.²⁷ Studien kommer i den avslutande fasen fram till att denna hiphopgrupp lägger stor vikt vid leken och autencitet i skapandet av sin musik. Men de lägger även fokus på att vägra bli kategoriserade som band. Vidare visar undersökningen att raparna själva ser sin hiphop som en maktsymbol och att de själva, genom sin musik, försöker sprida makt.

Vidare finner jag det väsentligt att nämna en C-uppsats skriven vid den sociologiska institutionen vid Lunds universitet av Sebastian Abrahamsson.²⁸ Undersökningen syftar till att göra

---

²⁴ Ibid. s. 7 begreppet yrkesskicklighet, är direkt översatt utifrån SAOB definition av det engelska ordet craftsmanship.

²⁵ Dankic Andréa ”Färdighet och lekfullt skapande-hur ett band gör hiphop” (2008). <http://luur.lub.lu.se/luur?func=downloadFile&recordOID=1315279&fileOID=1315904>. 14:35 11 nov 2009

²⁶ Författaren har här, enligt mig, gjort en snedvinklad definition av det engelska ordet skills, som ofta används inom hiphop. En bättre översättning skulle istället vara talang. Detta för att kunna sätta in ordet i sin rätta kontext och dess innebörd inom hiphopkulturen.

²⁷ Dankic Andréa (2008)

²⁸ <http://luur.lub.lu.se/luur?func=downloadFile&recordOID=1357409&fileOID=1357410> Abrahamsson Sebastian ”Grabbar från förorten och extraordinära rövarbröder från södermalm-konstruktion av kulturell identitet inom svensk hiphop” 12:e nov 2009 15:03

en komparativ, tematisk och diskursiv analys av olika svenska hiphopartisters låttexter, genom att kvalitativt och med hjälp av diskursanalys analysera sångerna. Författaren visar att texterna dels är motsägelsefulla i förhållande till varandra, men även att de alla konstruerade och reproducerade sociala mönster och kulturella identiteter inom hiphopens svenska kontext. Vidare visar också författaren att det fanns några beröringspunkter artisterna emellan på frågor som handlade om, en positiv och negativ skildring av det egna bostadsområdet, konstruktionen av en samhörighet mellan artisten och dess publik, en ambivalent inställning till kvinnor samt synen på hiphop som en motståndskraft.²⁹ Begreppen som är av vikt i denna uppsats är: *hiphop, ungdomskultur, identitet, kulturell identitet* samt *etnicitet* för att nämna några.

Jag finner det även relevant att benämna en D-uppsats skriven vid Linköpings universitet av Jessica Andersson (2005).³⁰ Denna kvalitativt baserade, narrativa studie syftar till att undersöka hur aktiva rapare blir en del av den egna kulturen samt hur de ser sig själva som del av detta. Författaren visar i sitt resultat att raparna gör en form av karriär inom kulturen. Men för att kunna göra detta är individen beroende av olika saker. Först och främst är individen beroende av mer erfarna rapare inom hiphopen för att kunna klättra på karriärstegen. Andersson visar också att det finns ett beroendeförhållande mellan raparen och samhället i stort för att kunna göra sig en karriär inom den egna kulturen. Uppsatsen är baserad på fyra stycken huvudteman närmare bestämt, *Genus, attribut, äkthet* samt *battle*.³¹

Från Linköpings universitet kommer även en magisteruppsats skriven av Johan Lundblad (2004).³² Även denna studie är kvalitativ och syftar mot att studera hiphopkulturen i en mellanstor stad i Sverige. I studien intervjuas åtta stycken hiphopare om deras syn på hiphopkulturen, dess kommersialisering, den positiva synen på våld och droger samt den negativa synen på kvinnor.³³ I resultatet visar författaren att de intervjuade varken hade en negativ kvinnosyn eller en positiv inställning till våld. Däremot visade studien att respondenterna hade en liberal

---

²⁹ Ibid.

³⁰ Andersson Jessica "Faser och teman i en hiphopares liv-Berättelser om hiphop som ungdomskultur" (2005) <http://liu.diva-portal.org/smash/record.jsf?pid=diva2:20429> 13:28 13:e nov 2009

³¹ Ibid.

³² Lundblad Johan "Hiphop-hiphopare om hiphop" (2004) <http://liu.diva-portal.org/smash/record.jsf?pid=diva2:20038> 14:40 13:e nov 2009

³³ Ibid. Jag vill påpeka att författaren har en väldigt förutbestämd uppfattning om hur dessa saker ses på inom hiphopkulturen.

inställning till användandet av narkotika samt en negativ inställning till den kommersialisering som drabbat hiphopen. Nyckelbegreppen i studien är: *Hiphop, ungdom, ungdomskultur, droger, våld* samt *kommersialisering*.

Fredrik Holmquist och Anders Nordström är författarna till en C-uppsats vid Lunds universitet (2004).³⁴ Denna kvalitativa undersökning svarar på frågor som rör den inre logiken, behållningen, värderingarna och normerna som styr hiphoparnas musikval och vilken betydelse musiken har för deras identitet och i vardagslivet.³⁵ Studien visar att respondenterna inte såg hiphopen som en motståndskraft, utan mer som en kultur av värderingar, attityder och handlingar. Individerna drivs av olika fascinationer, dels för den afroamerikanska kulturen och dels för de uttrycksmöjligheter rapen ger dem i en svensk kontext. Med dessa två drivkrafter kan respondenterna förhålla sig till deras direkta omgivning och omvärld. Vad den kulturella identiteten anbelangar formas den av vänner, storesyskon eller av det mediala massmediautbudet. Nyckelbegreppen i uppsatsen i studien kretsar kring: *Hiphop, populärmusik, identitet, konsumtion, mediebruk, habitus, individualisering* och *reflexivitet*.

Sist men inte minst vill jag nämna ett examensarbete från lärarutbildningen vid Malmö universitet skriven av Jenny Steen (2007).³⁶ Uppsatsen syftar till att undersöka en miljö där ungdomar träffas för att lära sig RAP utifrån ett lärandeperspektiv. Denna miljö anses i studien vara en informell lärandemiljö i förhållande till skolans mer formella. Studien är kvalitativ och vill i första hand undersöka hur dessa ungdomar själva uttrycker sig om sitt lärande. Författaren visar i sitt resultat flera olika kategorier av lärande och kunskap. Dels ett utvecklat språk och ordförråd, dels social kunskap dels en utveckling av ungdomarnas identitet och självförtroende.

---

³⁴ Holmquist Fredrik & Nordström Anders ”Musik, identitet, konsumtion och kultur-Om hiphopares lyssnande” (2004) <http://luur.lub.lu.se/luur?func=downloadFile&recordOId=1357318&fileOId=1357319> 15:41 13:e nov 2009

³⁵ Ibid.

³⁶ Steen Jenny ”Vår tids rapsoder-om hiphop och rap som alternativa lärandemiljöer” (2007) <http://hdl.handle.net/2043/5870> 23:33 15:e nov 2009

4 Syfte, avgränsningar och frågeställningar

Syftet med detta examensarbete är att undersöka hur ungdomar som ägnar sig åt RAP i sitt musikskapande kan skildra sin omvärld samt att ta reda på hur de beskriver att deras skildringar behandlas i skolan. För att operationalisera syftet valde jag att ha en grupp högstadie- och gymnasieelever som ägnar sig åt RAP som undersökningspersoner.

Mina konkreta forskningsfrågor är:

- *Vilken omvärld skildrar ungdomarna genom sitt musikskapande?*
- *Vilka teman är återkommande i ungdomarnas berättelser?*
- *Hur upplever ungdomarna att den värld som de skildrar genom sitt musikskapande behandlas i skolan?*

5 Metod, urval & tillvägagångssätt

Som metod i denna studie har jag valt att göra kvalitativa forskningsintervjuer med fem stycken personer i grundskolans senare år och första året på gymnasiet. Respondenterna ”Rawda” och ”Maikel” är båda 14 år och studerar på högstadiet, ”Eddie” och ”Alvaro” är 16 år och studerar på gymnasiet och ”Johan” är 15 år och studerar även han på högstadiet. Alla respondenter har under längre eller kortare tid sysslat med produktionen av rap.

Intervjuerna är baserade på några förformulerade teman. Dessa utgör grunden för de frågor som ställs under intervjun. Närmare bestämt:

- Vad handlar dina texter om?
- Från vad får du din inspiration till dina texter?
- Vad brukar ni arbeta med i skolan?
- Hur pratar ni om hiphop i skolan?
- Hur pratar lärare om hiphop i skolan?

Då intervjuerna i studien är baserade på öppna frågor är dessa frågor endast grunden för intervjuerna och har under samtals gång utvecklats, omformulerats samt följts upp med följdfrågor då svar getts som jag känt bör utvecklas vidare.

Genom den kvalitativa forskningsintervjun anser jag att de frågor som ämnas behandlas i denna studie kan besvaras på ett tillfredsställande sätt. Alla intervjuer görs enskilt förutom en som görs i par. Detta för att eliminera att vissa av respondenterna ”försvinner” om intervjuerna skulle göras i en större grupp. Således kommer alla intervjuer att ha en personlig karaktär. Intervjuerna spelas även in på en diktafon för att underlätta analyseringen av datan. Genom att ha intervjuerna inspelade hjälper detta även mig med transkriberingen. Genom att konternuerligt lyssna på intervjuerna har jag på ett adekvat sätt kunnat presentera intervjuerna i resultatdelen av denna uppsats. För att jag under intervjuerna inte ska få svar som respondenterna anser vara de rätta utan deras ärliga uppfattning kring ämnet kommer intervjuerna att vara

utformade med öppna ostrukturerade frågor. Hellevik (1984) beskriver i sin bok detta tillvägagångssätt som en bra metod för att respondenten själv ska få formulera sina svar.³⁷ Jag gjorde även övningsintervjuer för att träna på att intervjua, men även för att finslipa mina frågor som ställdes under intervjuerna.

Öppna frågor beskriver Hellevik som en form av intervjuer där inga fasta svarsalternativ ges. Respondenterna ges genom detta möjlighet att fritt formulera sina tankebanorna och svar kring ett specifikt område. Efter att jag läst Kvale (1997) har jag gjort valet att innan intervjuerna formulera en intervjuguide.³⁸ I denna intervjuguide kommer förformulerade teman vara nedskrivna. Dessa områden kommer att vara *Skola, inspirationsområden, fritid* samt *teman i texterna*. Under dessa rubriker kommer intervjupersonerna fritt få utveckla sina tankar, inte kring färdigformulerade frågor, dock kommer formulerade underrubriker finnas att tillgå. Men med tanke på de missförstånd, feltolkningar och tunghäfta som kan tänkas uppstå under en intervjusituation, kommer även några färdigformulerade frågor att finnas med under intervjuerna. Vidare beskriver Kvale att det finns två typer av intervjuare. Författaren använder Malmletare och Resenär som metaforer. Malmletaren försöker gräva fram den gömda klump av kunskap för att bringa den i dagen. Genom detta strävar Malmletaren efter att hitta något unikt i rådatan. Resenären i sin tur utforskar intervjuens olika regioner antingen fritt eller navigerar efter en karta. Resenären i sin tur skildrar intervjuerna kvalitativt och rekonstruerar detta som historier som sedan ska berättas för hans eller hennes kamrater.³⁹ Det är även denna roll som jag strävar efter att inta under denna studie.

I analyserandet av min data så har jag valt att använda mig av en kunskapskritisk analysmodell. Lennart Hellspong (2001) beskriver denna metod där syftet är att studera vad för slags kunskap en text ger för att sedan pröva den kritiskt.⁴⁰ Genom att ställa frågor till texten kan man på ett tillfredställande sätt analysera den insamlade datan. Den kunskapskritiska analysen är ett sätt att bearbeta en text för att finna vilka kunskaper texten kan ge. Samtidigt som du ser på den kritiskt. Det senare är grundläggande, inte bara inom den akademiska världen, utan är även något som beskrivs i Lpo94 att skolan skall sträva efter i sin undervisning. Denna ana-

---

³⁷ Hellevik Ottar (1984) "Forskningsmetoder i sociologi och statsvetenskap" s.118F Borås: Natur och kultur

³⁸ Kvale Steinar (1997) "Den kvalitativa forskningsintervjun" Lund: Studentlitteratur

³⁹ Ibid. s. 11 f

⁴⁰ Hellspong Lennart (2001) "Metoder för brukstext analys" Lund: studentlitteratur.

lysmodell menar att alla former av texter, även de som kan uppfattas som anspråkslösa, har en form av sanning som formuleras, en slutsats och bidrar till en tanke som bör utvecklas.

För att på bästa sätt kunna använda mig av min datainsamling i resultatdelen kommer alla intervjuer att spelas in på en diktafon. Då mina intervjupersoner inte är myndiga har jag via mail fått tillstånd av ungdomarnas föräldrar att deras barn deltar i undersökningen. Jag väljer att spela in intervjuerna då jag anser att risken att tappa fokus under intervjun på respondenterna är överhängande om jag istället under tiden skulle sitta och föra anteckningar.

Valet att göra denna studie i Botkyrka och närmare bestämt Tumba gjordes då intresset bland ungdomarna i detta område kring hiphopkultur och RAP är väldigt stor. Detta går att se inte bara på valet av kläder och musikkonsumtion, utan även på den mängd med grafitti som finns i området. Vidare finns det i Tumba en fritidsgård (Lagret)⁴¹ som arbetar med ungdomar som sysslar med bland annat rap.

I valet av respondenter har jag kontaktat Lagret via telefon, presenterat min studie, för att sedan gå dit och sätta upp en lapp där ungdomarna som ville delta fick skriva upp sig. På detta sätt kunde inte personalen på fritidsgården eller jag själv påverka urvalet av respondenter. Då rap till mångt och mycket är en mansdominerad del av hiphopkulturen var det väldigt svårt att få en jämn könsfördelning av respondenterna, dock kommer en av de intervjuade vara kvinna. Begränsningen och urvalet av material och respondenter är även påverkat av det omfång detta examensarbetet omfattar.

5.1 Etiska överväganden

Självklart finns det inom den kvalitativa forskningsintervjun en del problematik som bör beaktas. Tre av de aspekter som jag anser vara viktigast att beakta i förhållande till denna studie behandlar Kvale (1997). Till att börja med så kan resultaten i en studie baserad på den kvalitativa forskningsintervjun bli mindre trovärdiga beroende på ledande frågor från den person som driver intervjuerna. Vidare bör även tolkningsproblematiken beaktas då olika uttolkare finner olika innebörd i de svaren som ges. Sist men inte minst kan även kritik riktas mot denna metod då den är beroende av subjektiva intryck och är därför problematisk som en valid

---

⁴¹ www.botkyrka.se

metod.⁴² Dessa problematiska aspekter är alla några som jag tar hänsyn till under intervjuerna för att på bästa sätt förhålla mig till intervjuerna och det resultat som studien visar.

Som jag beskrivit i texten ovan är denna studie baserad på endast kvalitativa intervjuer. Därav är alla mina källor vara muntliga. I och med detta så måste jag beakta risken att det intervju-personerna säger till mig inte är deras egentliga uppfattning eller att de inte ger mig sannings-enliga svar då jag till stor del kommer undersöka människors uppfattning. Thurén (1986) be-handlar en teori kring fenomenet mänskliga värderingar, närmare bestämt värdenihilismen denna teori menar att människor som uttrycker uppfattningar eller värderingar inte på något sätt påstår eller hävdar något. Individens i fråga uttrycker endast en känsla vilken på alla sätt är en subjektiv sådan baserad på kontexten som han eller hon befinner sig i. Därför kan detta aldrig betraktas utifrån ett perspektiv av rätt eller fel.⁴³ Denna aspekt är viktig att beakta för mig under intervjusituationerna då mitt fokus ska ligga på att ställa frågor och inte överlägga och ”samtala” med respondenterna. Vidare finner jag det viktigt att beakta representativitets-aspekten. Jag är medveten om att jag i denna studie endast kommer göra nedslag bland en grupp ungdomar i ett område. Jag kan på inget sätt hävda att dessa ungdomar är representativa för alla ungdomar som sysslar med rap, och inte heller att de är representativa för alla ungdom-mar inom samma område som sysslar med dito. Däremot hävdar jag, i likhet med Sernhede (2002), att liknande studier ger en inblick i vissa av de problem som unga människor i förör-ten idag brottas med.

En annan aspekt som bör beaktas i dessa former av studier där intervjuer används för att sam-la in data är den mänskliga aspekten av att missförstå frågor. Om respondenten missförstår en fråga utan att ge indikationer på detta kan det ge svar som blir oanvändbara. Sist men inte minst vill jag betrakta mig själv och den normativa forskningen inom källkritiken. Holme och Krohn Solvang (1991) talar om den normativa forskningen. Författarna talar i texten om att det inte finns någon forskning som är neutral och värderingsfri, att våra val av vetenskapsom-råden är grundade i våra egna normer och uppfattningar inom en given kontext. Alltså kom-

---

⁴² Kvale Steinar (1997) ”Den kvalitativa forskningsintervjun” Lund: Studentlitteratur

⁴³ Thurén Torsten (1986) s. 5 f Orientering i källkritik. Stockholm: Almqvist & Wiksell Förlag

mer dessa förutsättningar påverka vårt vetenskapliga arbete. Svaren som ges är inte nödvändigtvis sanningen utan mer ett resultat av en förvald ståndpunkt.⁴⁴

Denna aspekt om att ha en medvetenhet om den normativa forskningen går hand i hand med den sista aspekten av de källkritiska problem som kan uppstå. Nämligen jag själv. Då jag själv producerar musik, och började syssla med rap vid tidig ålder kommer jag behöva beakta den normativa forskningen i allra högsta grad. Detta då ämnet jag ämnar undersöka ligger mig väldigt nära. I och med min kunskap och erfarenhet inom detta område är risken stor att jag endast kommer beakta de svar som kommer gynna min undersökning. Jag måste även vara medveten om risken att jag under mina intervjuer börjar diskutera med respondenterna och omedvetet få dem att ge de svar som jag personligen anser vara de rätta. Men min kunskap inom området ger mig också möjlighet att växla mellan ett emic och etic⁴⁵ perspektiv. Eller forskar och deltagarperspektiv⁴⁶. Detta perspektiv kommer göra det enklare för mig att komma åt de skikt i intervjuerna som jag kommer söka efter.

---

⁴⁴ Holme Idar Magne & Solvang Krohn Bernt (1991) "Forskningsmetodik-om kvalitativa och kvantitativa metoder" Lund: Studentlitteratur.

⁴⁵ Views from inside and outside: Integrating emic and etic insights about culture and justice judgment (1998) Morris Michael, Leung Kwok, Ames Daniel, Lickel Brian.

⁴⁶ Jag har själv valt att översätta emic och etic till just forskare- och deltagarperspektiv. Har inte hittat någon annan översättning till svenska så detta var, enligt mig, den lämpligaste översättningen efter att ha läst författarnas artikel kring ämnet.

6 Teoretiska förståelseramar

6.1 Raparen som organiskt intellektuell

RAP -musiken är långt ifrån en enhetlig eller entydig stil. Dock har ett centralt drag inom musiken varit uppkäftigheten och den skarpa samhällskritiken.⁴⁷ Det är inte sällan som innehållet i raptexter varit föremål för föräldrars, lärares och andra ”ansvarskännande” vuxnas diskussioner. En av RAP -musikens myter handlar om maskrosbarnet som trots all problematik växer upp och, via musiken, räddas till ett nytt liv. Individens blir sedan, genom rapen ett språkrör för sitt folk. Genom denna ”resa” kan förortens rapare betraktas som organiskt intellektuella.⁴⁸ Begreppet, som utvecklades av den italienska filosofen Antonio Gramsci, vill hävda att även i områden där en akademisk kultur är frånvarande finns en reflektion och kritiskt tänkande baserat på en analytisk förmåga att genomlysa maktförhållanden samt sociala villkor på andra utgångspunkter än den sociologiska akademien.⁴⁹ Marshall Berman (1996) menar till exempel, i förhållande till begreppet, att raparen berättar om en verklighet i förorten som många utanför denna kontext aldrig kommer i kontakt med.⁵⁰ Genom denna ”Street knowledge” kan raparen ses som organiskt intellektuell. Sången ”Babyproblem” av den svenska raparen STOR kan ses som ett bra exempel på denna organiska intellektualism. Låten är en narrativ berättelse om raparens uppväxt i ett av Stockholms miljonprogram. Men låten har inte bara en mängd sociologiska kvaliteter utan är även skarpsinnig i sitt granskande av den svenska skolan samt problematiken i att vara en ung man med invandrarbakgrund i det svenska samhället och dess normer. Citatet nedan är ett utdrag ur sången.

[...] Nästa dag sa lärarn du och jag ska snacka ett tag. Trodde inte va han sa, han kolla snett på mitt face, han sa, har pappa gett dig stryk, du kan berätta för mig. Sa inte ett ord jag va kvävd

---

⁴⁷ Sernhede Ove (1996) ”Ungdomskulturen och de andra” Göteborg: Diaidlos AB

⁴⁸ Ibid.

⁴⁹ Sernhede (2002)

⁵⁰ Ibid. Berman refererad i Sernhede

det gjorde ont i min själ, va bara ett barn men fatta varför lärarn gjorde så här. Men vi skiter i det där bror, och kämpar ut ur stormen, och skrattar när dom säger vi ska följa svenska normer.⁵¹

6.2 Rapen som identitetskapande berättelser om den samtida förorten

Den franske filosofen Michel de Certeau har använt sig av det grekiska begreppet ”Metis”. De Certeau använder sig av detta ord för att ge tyngd åt de identitetskapande historier som bygger på möten mellan människor och övertagandet av historier och berättelser från olika kontexter.⁵² Processen i att skapa dessa historier och berättelser handlar i grunden om att skildra och berätta om den egna subjektiva situationen i kombination med politisk analys, fiktion och historiska referenser.⁵³ Dessa berättelser växer endast fram under vissa villkor. Ibland blir dessa historier så starka att de på så sätt formar och påverkar den allmänna uppfattning om den sociala tillvaron. Christopher Holmes Smith (1997) menar att just dessa historier kännetecknar stora delar av den moderna rapen. Författaren kallar skapandet av denna omvärld för hybrid narration. Att de ”sätter ihop” sin verklighet. Genom att lyssna på svensk rap-musik som till exempel The Latin Kings och Ken Ring syns många gånger just dessa identitetskapande berättelser och en hybrid naration. Genom sin musik presenterar de till mångt och mycket moraliska riktlinjer men även ibland politiska ståndpunkter som placerar in förortens ungdomar i en gemensam kontext. Rapen skapar alltså en berättelse om den subjektiva omvärlden samt de egna livsvillkoren.

6.3 Sociologiska perspektiv

6.3.1 Niklas Luhmann

Mest känd blev Luhmann för offentligheten för sin massiva kritik mot humanismen inom sociologin.⁵⁴ Luhmann menar att människans medvetande bör uppfattas som ett

---

⁵¹ ”Babyproblem” från skivan ”Nya skolans ledare” (2009) <http://www.youtube.com/watch?v=C2IKRolmAKU> 21:13 16:e nov 2009. Tre minuter in i låten.

⁵² Sernhede Ove (2006) ”Ungdomen och kulturens omvandling”

⁵³ Ibid.

⁵⁴ Olesen Gytz Sören & Pedersen Muller Peter (red) (2004) ”Pedagogik i ett sociologiskt perspektiv” Lund: Studentlitteratur. s. 115

självrefererande och självstyrande psykiskt system, som reproducerar sig själv (autopoeisis) och tar ställning till det perspektiv som det själv bestämmer i relation till sin omvärld. Medvetandet ”tillägar” sig själv, enligt Luhmann, omvärlden genom att välja, genom att skilja på, samt markera en skillnad mellan sig själv och den presenterade omvärlden. Medvetandet skapas genom en iakttagelse av den komplexa omvärlden och konstrueras genom en selektion av det omfattade utbud av aspekter som omvärlden erbjuder.⁵⁵ Med det moderna samhällets framväxt menar Luhmann även att denna aspekt spelar in inom pedagogiken, då medvetandet och identitetsskapandet aldrig har en slutinstans, i stället bör pedagogerna se detta som en egen logik, oberoende av andra system men som dock är strukturellt kopplade till dem. Med andra ord att medvetandet och identiteten kan reproducera sig själv i beroende av omvärlden.⁵⁶

6.3.2 Pierre Bourdieu

Bourdieu talar om tre primära begrepp som enligt honom bör beaktas hos människor och inom sociologin, nämligen kulturellt och symboliskt kapital samt habitus. Med symboliskt kapital menas att sociala grupper bestämmer vad som är värdefullt samt bör tillskrivas värde. Detta kapital är beroende, precis som ett ekonomiskt kapital, av efterfrågan, alltså att det finns aktörer som accepterar en viss form av produkt inom en given kontext.⁵⁷ Det kulturella kapitalet bryter mot tidigare uppfattningar om ojämlikhet och skillnader och hävdar att detta är mer komplicerat än en klassisk socialgruppsindelning. Detta kapital är det kapital som en kultur värderar högt. Detta kan vara till exempel kunskap kring musik, litteratur och konst. Habitus är ett begrepp som behandlar människans alla lagrade erfarenheter. Dessa erfarenheter hjälper människan att orientera sig i sin omvärld. Erfarenheterna är skapade av sociala interaktioner som sedan sedimenterats i form av ett fast sinne. Människan orienterar sig alltså socialt baserat på tidigare erfarenheter.⁵⁸

I denna studie kommer jag att använda mig av dessa teorier för att analysera och förstå de svar som respondenterna ger mig under intervjuerna. Trots sina skilda karaktärer kommer de på liknande sätt att kopplas till denna studie nämligen som ett analysverktyg. De

---

⁵⁵ Ibid.

⁵⁶ Ibid.

⁵⁷ Ibid. s. 147

⁵⁸ Ibid.

identitetsskapande berättelserna får i denna studie rollen som en förståelseram kring de berättelser som respondenterna skapar i sin musikproduktion. Den organiska intellektualismen används, i denna studie, som ett analysverktyg i förhållande de teman som respondenterna presenterar att de beskriver i sin musik.

7 Resultat & analys

7.1 Vilken omvärld skildrar ungdomarna genom sin musik?

Inom denna del av studien är respondenterna väldigt eniga om vilken omvärld de skildrar och vill skildra genom sin RAP. Tydligt att se är att ungdomarna väljer rapen som ett sätt att göra sig hörda kring de levnadsvillkor som finns ute i ett av Stockholms miljonprogram. Rapen som ungdomarna sysslar med handlar nästan uteslutande om, vad de kallar, orten och den problematiska men även de positiva aspekter som finns inom bostadsområdet. En av respondenterna, som går under det fingerade namnet Eddie uttrycker denna ambivalenta inställning till den egna orten och hans omvärld på följande sätt.

I: [...] Om du tar ett exempel, vad brukar ni i eran grupp skriva om?

Eddie: Orten, alltså förorten. Vi brukar rapa om hur vi gillar den och i bland hur vi hatar den, inte hatar den men, hatar vissa folk som är i den och polisen ibland.

I: Förklara lite mer för mig [...]

Eddie: Tillexempel, vi gillar ju förorten hur den är och så, och alla folk som bor här. Men i bland så kommer det folk som man inte gillar. Man gillar orten men ibland så gillar man inte folket som bor här.

I: Vad är det för människor som du inte gillar?

Eddie: Folk som kommer hit och leker balla och sånt dära, man ska va lugn, skön, umgås med folk, man ska inte va så där aggressiv och sånt.⁵⁹

Vidare i intervjun berättar ”Eddie” att just detta är ett tema som han brukar rapa om, om det våld som kan uppstå när andra ungdomar kommer till området, för att som ”Eddie” berättar, ”gå emot oss”. Genom citatet syns att respondenten genom sin musik vill oss en inblick i en omvärld där våld kan vara en del av det vardagliga livet. ”Eddie” berättar också att polisen

---

⁵⁹ Intervju 1 ”Eddie” 8:15

även förekommer i den rap som han producerar. Att de som han säger, ”gillar att vara här och kolla efter grejer”. ”Eddie” berättar att han upplever polisens närvaro i området, som endast baserat på polisens egna fördomar om kriminella invandraringdomar från förorten. Efter jag ber ”Eddie” utveckla detta lite svara han:

Eddie: Tillexempel om jag går på gatan, och vi säger att jag har luva på mig och bär svart och en svensk skulle gå där i samma situation som jag, så skulle dom kanske ta mig, visitera mig, istället för svensken.

I: Är det här nånting som du känner händer ofta?

Eddie: Det händer folk här, mycket.

I: Är det nånting du skriver om i dina texter?

Eddie: Ja.⁶⁰

Inom dessa presenterade delarna av ”Eddies” intervju, skildrar respondenten att han via sin musik presenterar en direkt omvärld där människor blir stoppade av polisen, allt beroende på fördomar från polisernas sida mot de människor som bor i området. Men ”Eddie” berättar i intervjun också om de positiva sidor som han vill skildra i sin musik. På frågan vad det är han gillar så mycket med förorten svarar ”Eddie”.

Jag gillar folket som bor här, jag gillar hur det är här. Jag skulle aldrig vilja bo på i Östermalm eller Södermalm, eller till exempel nån annan ort, Norsborg, Fittja. Jag skulle inte vilja bo där, jag gillar Tumba.

I: Vad är det som gör att du gillar det speciellt?

Eddie: Jag känner 90% utav folket som bor här, jag är uppväxt här, bott här sedan jag var ett. Jag kan allt om orten, jag kan alla vägar, allt, det finns inget som jag inte kan, nästan.

I: Är det här hatet och kärleken mot förorten något som du skriver mycket om?

Eddie: Ja, vissa grejer i förorten.⁶¹

---

⁶⁰ Ibid. 11:23

⁶¹ Ibid. 10:00

Sernhede (2002) beskriver att den svenska rapen har skapat en berättelse om livet i de svenska miljonprogrammen där utgångspunkten är en stor kärlek till det egna bostadsområdet. Men att det även finns en ambivalent inställning till livsvillkoren.⁶² Genom att titta på de citat som presenterats ovan går det att se att denna tudelade inställning även gäller ”Eddies” RAP. Å ena sidan skildrar respondenten en omvärld där våldsamheter kan förekomma mellan ungdomar och där polisen stoppar människor baserat på en fördomsfull inställning till områdets invånare. Å andra sidan så skildras, via respondentens RAP, också en kärlek till samma område och ”Eddies” närmaste vänner.

Om du typ går ut och kollar hur det är, asså man vill typ skriva en låt om dom, det känns som att det är skönt att skriva om dom, bara för dom är sköna folk [...] man har känt dom, man kan dom in och ut, hur dom är. Man är med dom dag in dag ut. Man vill att det ska stanna som det är.⁶³

Genom att titta på dessa citat kan de direkt kopplas till min första frågeställning, och det som ”Eddie” talar om under intervjuerna går att förstå i förhållande till mina teoretiska avstamp. Vid en närmare titt på dessa citat, först i förhållande till de identitetsskapande berättelser som den moderna rapen skapar menar jag, att det ”Eddie” gör är att berätta om de egna livsvillkoren i kombination med en politisk analys, i detta fall riktad mot polisens agerande i området. I kombination med respondenternas samstämmighet, vilket jag kommer visa senare i texten, kring dessa livsvillkor är dessa berättelser även något som verkar ha format den allmänna uppfattningen om den sociala tillvaron. Vidare, om dessa citat ställs i förhållande till den organiska intellektualism som jag nämnt ovan så går det även se att ”Eddie”, via sin RAP, kritiskt reflekterar och belyser maktförhållande inom den sociala arenan, då främst i förhållande mot polisväsendet som, enligt ”Eddie” agerar enbart utifrån fördomar mot de människor som bor i området.

Respondenterna ”Rawda” och ”Maikel” talar om liknande livsvillkor som de skildrar via sin RAP då de under intervjun talar om sin låt ”Uppväxt i Botkyrka”. ”Maikel” berättar att låten är skriven om att det kan vara svårt att växa upp inom denna kommundel samt att, som han sä-

---

⁶² Sernhede (2002) s.19

⁶³ Intervju 1 ”Eddie” 14:40

ger, ”vi har fått dåligt rykte”. Vidare i intervjun berättar respondenterna mer ingående vad låten handlar om.

I: Berätta lite, du säger uppväxt i Botkyrka [...]

Maikel: Alltså att vi har fått dåligt rykte [...] och att det är svårare och fixa yrken. Så har vi gjort så här från båda sidorna, alltså att vi har haft det roligt också.

”Rawda”: Att det är bra och dåligt här.⁶⁴

I likhet med ”Eddie” kan det även här urskiljas en ambivalens inför det egna området där det både finns bra och dåliga sidor som de speglar med sin RAP. Även ”Rawda” och ”Maikel” berättar, bland annat, att de via sin musik skildrar polisens närvaro och agerande i området som ett negativt inslag i Storvreten. Respondenterna berättar mer ingående om, vad de upplever vara de negativa sidorna med deras förort i sin låt ”Uppväxt i Botkyrka” på följande sätt.

I: Ni säger att det finns bra sidor här, och dåliga, om vi tar dom i ordning, vad är det som är dåligt här? Om vi förhåller det till ”Uppväxt i Botkyrka”. Vad är det ni beskriver i just den texten?

Maikel: Att vi hänger i porten, det finns ingenting att göra.

I: Har ni något mer exempel?

Rawda: Att polisen alltid åker runt, att det alltid händer massa grejer. Det är alltid pådrag [...]

I: Ni nämner polisen i den dåliga delen, vad är det som är det dåliga med det?

Rawda: Att dom alltid åker runt och kollar, spanar runt, alltså det är alltid nånting som händer. Förstår du? Och dom kollar hela tiden, misstänker några. Sen att dom tar fast några människor och snackar med dom hela tiden

I: Är det vanligt att det händer?

Rawda: Det händer.⁶⁵

---

⁶⁴ Intervju 2 med ”Rawda” & ”Maikel”

⁶⁵ Intervju 2 ”Rawda” & ”Maikel” 11:37

På frågan om vad de bra sakerna i området är i förhållande till deras RAP, berättar respondenterna att "det är skönt här" på grund av den multikulturella miljö som representerar Storvreten. Respondenterna tar, i likhet med "Eddie" också upp, minnena från barndomen och sammanhållningen i området som de positiva sidorna.⁶⁶ "Rawda" berättar att folk lyssnar på denna typ av RAP för att det respondenterna rapar om är "Sant", det händer i verkligheten. Söderman (2007) presenterar i sin studie att samtliga respondenter utgår "från att ojämlikheter existerar och att vissa kategorier av människor är marginaliserade".⁶⁷ Jag hävdar att detta går att ställa i kombination, dels med de citat som jag presenterat ovan, dels med raparen som organisk intellektuell. Även dessa citat speglar hur identitetsskapande berättelser finner sin form inom ungdomarnas musikskapande. Om vi till att börja med studerar vad respondenterna berättar i det utvalda citaten, går det att se att alla tre talar om polisens agerande i området som en av de negativa sidorna som finns. I likhet med Södermans respondenter, hävdar jag att även "Eddie", "Rawda" och "Maikel" via sin RAP, vill skildra en omvärld där ojämlikheter och marginalisering existerar, och att de redan vid ung ålder utgår ifrån att detta är ett faktum. När "Maikel" talar om att kommunen har fått dåligt rykte och att det är svårare att skaffa sig ett yrke, menar jag är ett slående exempel på detta utgångsläge. Även när "Eddie" beskriver att "polisen gillar att vara här och kolla efter grejer" och menar att detta endast är baserat på polisväsendets fördomar kring förortens invånare, hävdar jag att vi kan se att även han utgår ifrån en ojämlikhet och en marginalisering som existerar i samhället för vissa grupperingar av människor. Genom denna utgångspunkt så belyser och analyserar respondenterna sin omvärld och sina sociala livsvillkor via sin musik. I Citaten visar respondenterna att de inte anser sig ha samma förutsättningar som övriga delar av Stockholm i förhållande till det rykte som "Maikel" talar om att kommundelen har, vilket i sin tur speglar det förhållande som både "Eddie" och "Rawda" berättar om kring invånarnas förhållande till polisen.

Det är tydligt att se att respondenterna, via sin RAP skapar berättelser som skildrar de sociala livsvillkoren inom deras förort. Jag hävdar också att det går att urskilja en politisk analys då "Eddie" talar om att polisens agerande inom området endast är baserat på fördomar kring kriminella individer ute i förorten. Berättelserna skapar här en identitet som ungdomarna inte är sena att reproducera.

---

⁶⁶ Ibid. 13:40

⁶⁷ Söderman (2007) s. 106

Berättelser hjälper människor att finna sig tillrätta, att skilja mellan sig själv och andra, att dra gränsen mellan hemma och borta. Därmed lägger de också grunden till en särbehandling av dem som råkar hamna på andra sidan gränsen.⁶⁸

Med detta citat från Jonsson (1993) vill jag mena att respondenterna drar gränsen mellan hemma och borta i sin RAP. Där deras egna område Strovreten symboliserar hemma och polisen i detta fall får symbolisera borta. Där polisen kommer och förstör det positiva sidor som finns i området, genom att trakassera och misstänkliggöra invånarna utan några som helst grunder, utan bara baserat på som, ”Eddie” hävdar, fördomar. Intressant att påpeka är hur dessa rap-berättelser skapar en ”kollektiv” uppfattning om situationen i området och förvandlar den till ”sann”. Rawda berättar:

I: Berätta ni säger att ni skriver om hur livet är här, hur är livet här?

Rawda, Maikel: Ja som vi sa det finns olika, det är skönt, så där roligt, bra folk och allt. Fast ändå kan det va så där, alltså vi vet ju inte så mycket eftersom vi fortfarande är små, men typ äldre dom vet. Alltså Botkyrka är mest så där kriminalitet.⁶⁹

När ”Rawda” säger att de inte vet så mycket på grund av att de är unga, hävdar jag att detta ger oss kunskap om hur rapen skapar, formar och reproducerar identiteter samt berättelser som i sin tur upprätthålls och sätts i rörelse via respondenternas musik, utan att de egentligen har en ingående subjektiv kunskap om alla de negativa områden som de nämnt under intervjuerna.

Under intervju tre med respondenten ”Alvaro” får vi återigen ta del av stort sett samma information som ”Eddie”, ”Rawda” och ”Maikel” givit under intervjuerna. ”Alvaro” berättar att han tycker det är viktigt att få ut det man vill säga på beats. På frågan om vad respondentens texter handlar om svarar han:

Alvaro: Där vi bor här, Strovreten. Sen när polisen kommer och tar en och misstänker en när man inte har gjort nåt. Man har det inne. Sen vill man få sig hörd så dom vet hur det känns.

---

⁶⁸ Jonsson Stefan (1993) s. 35 De Andra. Värnamo: Norstedts förlag.

⁶⁹ Intervju 2 Rawda & Maikel 10:35

I: varför skriver du om just det här?

Alvaro: Det händer så mycket här, om polisen misstänker kan dom ställa dig mot väggen, visitera dig. Det är inte så roligt, det är därför vissa inte gillar dom.⁷⁰

”Alvaro” berättar vidare i intervjun att han finner det viktigt att via sin RAP berätta hur det är att bo i ett område som Storvreten. I likhet med ”Eddie” så berättar ”Alvaro” att han uppfattar polisens agerande i området som grundlöst och baserat på fördomar. Det som går att se genom att studera de presenterade citaten är att respondenterna lägger stor vikt att, via sin RAP skildra sin direkta omvärld och presentera detta som deras verklighet. I denna verklighet har polisen fått en negativ stämpel i ett område som kan vara våldsamt och präglas av en viss kriminell aktivitet. Denna form av ”keep it real” mentalitet ställer sig således inte bara ambivalent till den egna förorten kring de positiva och negativa sidorna som respondenterna berättar om, utan även till det sätt som polisen arbetar mot just den negativa sidan av Storvreten som de skildrar via sin RAP.

Respondenterna vill via sin musik skildra sin omvärld som kan vara fylld av våldsamheter och incidenter med polisväsendet, samtidigt som de via samma kanal vill övertyga andra om att denna situation är något som de lever i. Detta är något som kan belysas även utifrån en amerikansk kontext med citatet: ”The rapper’s aim is to convince an audience that his ”shit is real”, but this is a much more complex task than simply proving that the events he described actually happened to him”.⁷¹ Om detta ställs mot de citat som jag presenterat av respondenterna menar jag att ungdomarna använder sig av rapen för att skildra sin verklighet, samtidigt som de gör detta ligger även en stor del av vikten att övertyga lyssnare om att de som respondenterna rapar om faktiskt är sant även om som ”Rawda” berättar, man själv ibland inte har någon subjektiv kunskap om till exempel polisens agerande mot områdets boende. Detta går att se då respondenterna betonar vikten av att göra sig hörda kring deras sociala livsvillkor. RAP-musiken är då en av de få kanaler där ungdomarna kan få sina röster hörda kring just detta.

Som gått att läsa ut ur de presenterade citaten vill ungdomarna, via sin RAP, skildrar en omvärld som beskrivs kärleksfullt, där minnen från barndomen och de närmaste vännerna be-

---

⁷⁰ Intervju 3 med ”Alvaro” 5:41

⁷¹ Perry Imani (2006) ”Prophets of the hood-politics and poetics of hiphop” United States of America: Duke University. s.95

skrivs som en väldigt positiv del av Storstrovet. Men mitt i denna kärleksfulla inställning till den egna förorten så skildras även en omvärld som kan vara fylld av våldsamheter, kriminalitet, arbetslöshet och ett komplicerat förhållande till polisväsendet. Även respondenten ”Johan” beskriver dessa saker under intervjusituationen. ”Johan” berättar att han oftast i sin RAP skriver om man lever ute i Storstrovet, i Tumba och ute i förorten. Vidare i intervjun går ”Johan” djupare in på hur det är att leva ute i hans förort.

I: Du säger att du vill uttrycka hur ni lever här i Storstrovet, berätta hur det är.

Johan: Det är rån, det är slagsmål, våld, knarkklängning, det är så det är här.

I: Skulle du hävda att du skriver om såna här saker?

Johan: Ja exakt.⁷²

Även här går det att se att ”Johan” i likhet med föregående respondenter, dock mer ingående, beskriver en värld där våld och kriminalitet är något som finns i förorten och som uttrycks och skildras via ”Johans” och de andra respondenternas musik. Intressant att påpeka är dock att ”Johan” till skillnad från ovan presenterade respondenter ingenstans under intervjun talar om polisens närvaro i området eller att de, grova kriminella handlingar som han berättar händer i Tumba skulle vara något negativt. När ”Johan” talar om denna omvärld så förhåller han sig till den på ett oproblematiskt sätt vilket går att se i den del av det presenterade citatet då respondenten säger ”det är så det är här”. Inte heller syns den ambivalenta inställningen till den egna förorten hos ”Johan” som de tidigare presenterade respondenterna gett uttryck för. Våldet och kriminaliteten är i ”Johans” fall bara något som finns där. Jag menar att det även här går att urskilja en politisk sensibilitet hos ”Johan” i beskrivandet av hans omvärld. Lika så med de respondenter som jag presenterat i texten ovan. Genom berättelser som talar om ”hur vi har det” som ”Johan” benämner det, finns det också inslag av individuella biografiska berättelser. Jag menar att rapen i ”Johans” och de andra respondenternas fall berättar historier som skildrar deras omvärld dels på ett individuellt plan som rent historiskt talar om och skildrar de positiva delarna med förorten. Samtidigt talar deras rap belyser olika aspekter i samhället som för många av Sveriges invånare inte annars skulle komma i kontakt med. Jag tänker

---

⁷² Intervju 4 med ”Johan” 13:10

då närmast på de saker som ”Johan” benämner, men även på det förhållande som ungdomarna nämner att många människor i området har till polisväsendet.

Genom att titta på ”Johans” och de andra respondenternas svar kring den omvärld de skildrar via sin RAP menar jag i likhet med Stephens (1999) att genom att studera respondenternas svar kan se ”den diskursiva naturen hos de gränser som vi använder oss av för att definiera oss själva.”⁷³ Jag menar att detta citat går att ställa i förhållande till det faktum att respondenterna nämner att rapen är ett sätt för dem att uttrycka ”hur vi har det”. Genom detta så avgränsar sig ungdomarna i sin RAP och då i skildrandet av sin omvärld gentemot de människor som de vill ska lyssna på deras sociala livsvillkor. ”Vi har det på ett sätt som ni inte har det”.

För att sammanfatta detta så skildrar ungdomarna via sin RAP en omvärld där våld, kriminalitet och polisinteraktion kan vara en del av vardagen. Samtidigt så presenteras även förorten som ett område med mycket positiva aspekter. Där respondenterna på ett kärleksfullt sätt beskriver sin förort som fylld med barndomsminnen och alla de närmaste vännerna som de vuxit upp med genom åren. Det går även att se att respondenterna lägger stor vikt i sin RAP att just skildra denna subjektiva verklighet för att göra sina röster hörda kring dessa livsvillkor. Vidare pekar respondenternas svar mot att det kan finnas en reproduktion i skildrandet av denna omvärld, fylld av kriminalitet och våld. Detta då en av respondenterna berättar att de själva inte ”vet så mycket om det” men att de äldre vet.

7.2 Återkommande teman, reproduktionen av förort & polis.

Då jag i föregående del presenterat vilken omvärld som ungdomarna skildrar via sin rap kommer jag här att presentera vilka återkommande teman som respondenterna rapar om. Vidare vill jag påpeka att då jag i första delen av denna studie i stort sätt visat på dessa teman kommer jag i denna del i större utsträckning fokusera på reproduktionen av det teman som kommit upp.

Även här visar respondenterna en enighet kring vilka teman som de väljer att tala om i sin RAP . Som jag nämnt tidigare i texten så väljer respondenterna att först och främst rapa om

---

⁷³ Stephens Gregory, Trondman Mats (red). (1999) ”Samtidskulturer” Bokförlaget Nya Doxa s.204

sina livsvillkor ute i Strovreten. Eller det som respondenterna kallar för orten. Inom detta tema så talar respondenterna om i första hand två aktörer, nämligen vännerna och polisen. ”Eddie” berättar under intervjun om dessa två saker. Men fokuserar mer på de negativa delarna som han upplever med området.

I: Har du skrivit några texter om vad du gillar i orten?

Eddie: Ja det har jag gjort, fast jag har varit mest aggressiv i låtarna.

I: Ok, berätta, vad är du aggressiv emot?

Eddie: Precis det som jag sa, dom som leker balla och sånt [...] och polisen.⁷⁴

”Eddie” berättar att aggressiviteten mot polisen i hans låtar grundar sig på att de stoppar människor som egentligen inte skulle behövas stoppas och detta skapar ett irritationsmoment som skildras via ”Eddies” musik. Intressant att påpeka är att ”Eddie” berättar att det är viktigt för honom att människor som inte bor i Strovreten hör hans musik och förstår hur det är att leva där, men ingenstans under intervjun får jag intrycket av att ”Eddie” själv haft några incidenter med polisen, inte heller talar han om det. Istället talar han om, som jag presenterat på sidan femton och sexton i texten, att det händer ”folk” och nämner endast sig själv i förhållande till polisen i en, till exempel och kanske kontext. Även om respondenten via valet av teman i sin rap öppnar ett fönster som ger insikt i något som många kanske inte annars skulle komma i kontakt med så finner jag det relativt tydligt att det i detta fall sker en reproduktion av förorten som en hård och oförlåtande del av Stockholm och polisen i denna som en grindvaktare ut mot omvärlden. Johan Fornäs (1994) menar att:

Kommersialismkritikens avgörande misstag ligger i anslutningen till en offertteori, som ser ungdomarna enbart som objekt, inte som subjekt med en viss förmåga till medvetna val utifrån de behov som springer ur deras livssituation.⁷⁵

Jag menar att kommersialismkritiken till mångt och mycket, i förhållande till mina respondenter har en poäng. Detta i förhållande till valet av de teman som ungdomarna rapar om. Självklart är inte respondenterna objekt utan förmåga att göra medvetna val i sina liv, detta kan vi se i skildrandet av deras omvärld. Dock menar jag att objektiviseringen ligger i just valet av

---

⁷⁴ Intervju 1 ”Eddie” 12:34

⁷⁵ Fornäs Johan mfl (1994) ”Ungdomskultur-identitet/motstånd” Brutus Östligns Bokförlag Symposium. s. 22

teman. I likhet med ”Eddie” menar jag att detta blir extra tydligt under intervjun med ”Rawda” och ”Maikel”. ”Rawda” talar om deras låt ”Uppväxt i Botkyrka” och berättar att hon inte visste vad hon skulle skriva om. Därför frågade hon sina vänner som fick bestämma om temat, som kom att handla om livet i förorten och polisen. Respondenterna fortsatte att tala om sin låt men utvecklade valet av temat på följande sätt.

I: [...] säg som exemplet som ni tar upp kring er låt ”Uppväxt i Botkyrka”, vad är det ni vill berätta om i den rapen?

Rawda: Att det finns både bra och dåliga sidor här, fast jag tycker det mesta är bra ändå, mer bra än dåliga grejer.

I: Varför just ett sådant tema?

Rawda: (Rawda fnissar lite) för vi hade, vi kom inte på vad i skulle skriva om vi tänkte att det där va en bra idé när vi fick den.

I: Vad är det som gör just det temat till en bra idé?

Rawda: (Rawda skrattar) vi hade som sagt inget att skriva om, alltså vi tänkte, vad ska vi skriva om.

Maikel: Plus att det är många som gör såna låtar här.⁷⁶

Det är i slutet av detta citat då ”Maikel” säger valet av tema delvis var baserat på vad ”många andra” skriver om som jag hävdar att objektiveringen som jag belyste i citatet av Fornäs (1994) av en viss del av denna rap är relevant. Jag menar här att i valet av teman som respondenterna valt i form av att skildra förorten och polisens agerande i sin RAP, inte alla gånger är ett medvetet val. Självklart finns det ett medvetet agerande i valet av vad man ska rapa om men jag anser att bland respondenterna så väljer dessa två teman, nämligen förorten och polisen raparna själva, mer än att de själva gör ett reflekterat val att sätta ord på beats kring dessa saker. Mycket baserat på det som ”Maikel” säger att, ”det är många som gör såna låtar”. Genom detta så reproduceras bilden av förorten och polisens agerande inom området, men även valet av teman som de rapar om. Denna reproduktion av förorten och polisen blir än tydligare då respondenten ”Johan” talar om samma sak och i liknande termer som ”Maikel” gör.

Bilden av förorten som en våldsamt plats där en mängd kriminella handlingar sker och att ”det är så det är”, som ”Johan” hävdar, presenterade jag i delen som behandlade vilken omvärld ungdomarna skildrade via sin RAP. Men även under intervjun med ”Johan” kan vi se denna reproduktion av de teman som jag presenterat i texten. Under intervjun så berättar ”Johan” att han tilltalas av hur andra rapare uttrycker sig via sina texter och att han själv inspireras av

---

⁷⁶ Intervju 2 ”Rawda” & ”Maikel” 14:20

detta i skapandet av sina egna texter. Respondenten berättar att han har rapat om de flesta ämnen som han känner är relevant men att det oftast, i likhet med de andra respondenterna handlar om livet i förorten.

I: Du har precis att det kan variera från allt möjligt vad dina texter kan handla om, men oftast, vad skulle du säga att dina texter handlar om?

Johan: Oftast?, mer, hur vi lever, hur vi har det där vi bor asså.

I: Är det ett vanligt tema?

Johan: Exakt.⁷⁷

I detta citat kan vi återigen se att skildrandet av livet i förorten är ett återkommande tema i respondenternas musikskapande. Men i förhållande till de tidigare presenterade intervjuerna måste även detta citat problematiseras. När jag ber ”Johan” att utveckla sitt svar lite ställer frågan vad han vill uttrycka genom att skildra livet i förorten i sina texter svara han.

Johan: Det här är jag, som sjunger tillexempel. Det är mer, jag vill visa att jag är bäst, kan man säga. Jag är bäst, jag är farligast, jiddra inte. På det sättet.

I: Vad är det du vill säga med det, jiddra inte jag är farligast?

Johan: Det är mer, så man gör när man gör hård förorts rap, så när jag säger så, så diggar folk det. Förstår du vad jag menar? Dom diggar det.⁷⁸

Detta går att ställa i relation till det resultat som Abrahamsson presenterar i sin uppsats nämligen att det måste finnas en relation mellan raparen och de som lyssnar, det vill säga att ”Johan” rapar och de som lyssnar uppskattar det som sägs vilket i sin tur resulterar i fler liknande texter. Dock menar jag att det finns ännu en aspekt att beakta i detta. Jag tänker då närmast på reproduktionen av förorten och polisen. När respondenten säger att ”det är så man gör när man gör hård förorts rap” vill jag återigen hävda att valet av tema i ungdomarnas rap inte alltid är ett reflekterat sådant utan ibland baserat på, som ”Maikel” uttrycker sig, vad många andra skriver sina låtar om, eller som i ”Johans” fall, att andra människor helt enkelt uppskattar som sägs i låtarna. Reproduktionen ligger således i att ungdomarna väljer att rapa om något som många andra redan gjort, men som ändå människor lockas att lyssna på. Berättelserna

---

⁷⁷ Intervju 4 ”Johan” 7:31

⁷⁸ Intervju 4 ”Johan” 10:48

som ungdomarna skapar genom sin rap, reproducerar bilden av ett område som man ska passa sig för att vistas i samtidigt som de reproducerar ett förakt mot polisens auktoritet utan att många gånger haft några allvarigare incidenter med polisen.

Utifrån ett kunskapskritiskt perspektiv samt utifrån Bourdieus perspektiv menar jag att detta ger oss kunskap om att valet av dessa teman, delvis ligger på basis av ett kulturellt och symboliskt kapital, men även utifrån ungdomarnas egen habitus. Här vill jag dock påpeka att ungdomarnas socialisation (habitus) inom gruppen av rapare, inte alltid utanför, många gånger speglar valet av teman som de visat att de rapar om. Vidare menar jag även att det kulturella och symboliska kapitalet är viktigt att beakta i ungdomarnas val av teman. Dessa kapital spelar en viktig roll i reproduktionen av förorten och polis då som ”Johan” säger att människor ”Diggar” det om han rapar om hur det är i förorten. Detta pekar på att valet av just dessa teman, inom respondenternas RAP, på ett tydligt sätt ökar ungdomarnas kulturella och symboliska kapital inom området där de själva bor. Med andra ord så pekar dessa återkommande val av teman mot att texter som behandlar livet ute i förorten och polisen är något som värderas högt utav de människor som lyssnar på denna form av RAP. När ungdomarna sedan skildrar denna omvärld är utformningen av denna inte alltid bara baserad på deras egna erfarenheter utan även andras. Vilket jag menar tyder på en socialisationsprocess in i rapen som bör ses som just detta och inte att ungdomarna lever i en värld full av kriminalitet och polisförakt bara för att de rapar om det.

8 Hur upplever ungdomarna att den värld de skildrar genom sin musik behandlas inom skolan?

Denna fråga visade sig vara den mest besvärliga att besvara, då vissa av respondenterna missförstod de frågor som jag ställde kring detta ämne. Inom denna del kommer jag även att koppla pedagogiska aspekter till resultatet.

Inom denna fråga skiljde det sig mellan vissa av de respondenter som studerade på gymnasiet och de som studerade på högskolan. Men det skiljde sig även mellan de respondenter som studerade inom samma stadie av sin utbildning. Dock så visar intervjuerna att skolan inte alltid behandlar den omvärld som ungdomarna skildrar via sin musik. Detta trots att respondenterna berättade att deras lärare var medvetna om att de gjorde musik, och många gånger hade lyssnat på vissa av ungdomarnas låtar.

”Eddie” som går första året på gymnasiet berättar under intervjun att han inte tycker att skolan har något med hans RAP att göra. Men han berättar dock att han lär sig saker som kommer till nytta inom hans textförfattande. Vidare berättar ”Eddie” att han i bland tillsammans med en vän brukar rapa i skolan för att träna på verser som ska spelas in i studion SBF.⁷⁹ Genom detta hävdar jag att vi kan se vilken stor del av respondenternas liv som rap faktiskt utgör då ”Eddie” inte bara rapar i studion utan även i skolan. I förhållande till detta beskriver respondenten i det presenterade citatet nedan, hur han upplever att lärarna ser på hiphop och RAP. Jag menar att denna uppfattning är av största vikt att visa på för att kunna svara på min problemställning, då lärarnas uppfattning om RAP och hiphop på ett direkt sätt kan komma att påverka hur de behandlar den värld som ungdomarna skildrar via sitt musikskapande.

I: Hur uppfattar du att lärarna ser på det här med hiphop och rap?

---

⁷⁹ Studion där ungdomarna spelar in Södra B Flow (SBF)

Eddie: Ja, om att det bara är svordomar, och skit grejer som ungdomar vill bara svära, så där tycker jag, att lärarna ser på rap och sånt.⁸⁰

Jag menar att detta citat öppnar ett litet fönster som ger oss inblick i hur skolan som ”Eddie” går i, ser på, samt behandlar den omvärld som ”Eddie” skildrar via sin musik. ”Eddie” har genom att iaktta sin omvärld bildat sig denna uppfattning om att skolan trivialiserar ungdomarnas, och därigenom hans egen RAP. Som en följd av denna trivialisering menar jag att de teman som ”Eddie” rapar om också blir trivialiserade och kanske inte alls bemöts i skolan. I förhållande till detta så berättar ”Eddie” att han själv ser rap som ett sätt att uttrycka sig själv och ett bra sätt att få reda på hur andra personer har det. Vidare i intervjun utvecklar respondenten tankarna om hur skolan behandlar och bemöter den värld som han skildrar genom sin musik.

I: Jag ska ställa en direkt fråga till dig. Hur upplever du att din ”förortsverklighet” som du skriver om i dina texter, bemöts i skolan, pratas det om det?

Eddie: Det pratas inte om det, alltså folket som bor i förorten och går i skolan dom kanske pratar om det, hur det är i förorten, alltså hemma, fast lärare och sånt brukar inte prata om det tror jag. För dom bor ju inte i förorten.⁸¹

Jag menar att de två ovan presenterade citaten ger oss kunskap om en problematik som kan komma att inverka på pedagogernas arbete i förhållande till de styrdokument som lärarna är tvingade att följa. I läroplanen för de frivilliga skolformerna (Lpf 94) står det att läsa att skolan:

Skall ta tillvara de kunskaper och erfarenheter som finns i det omgivande samhället och som eleverna har från bl.a. arbetslivet.⁸²

Jag menar att man i detta citat kan se en problematik i förhållande till de citat jag presenterat från ”Eddie”. Då ”Eddie” uppfattar att skolans lärare ser på rap på ett relativt trivialt sätt, missar skolan att ta tillvara på viktiga kunskaper och erfarenheter som ”Eddie” presenterar via sin musik. Vidare, då ”Eddie” upplever att den situation han beskriver om förorten i sin RAP inte talas om bland lärarna i skolan missar skolan även här att ta tillvara på viktiga erfarenheter

---

⁸⁰ Intervju 1 ”Eddie” 23:15

⁸¹ Ibid. 24:14

⁸² Läroplanen för de frivilliga skolformerna (Lpf 94) i Lärarens handbok sammanställd av lärarförbundet. s.40

och kunskap som respondenten besitter. Jag menar även att denna inställning som ”Eddie” upplever problematiserar det faktum att skolan skall sträva efter att eleverna, bland annat, lär sig att kritiskt granska och värdera påståenden och förhållanden. Samt att de ska öka sin förmåga att själva formulera ståndpunkter baserade på så väl empiriskt kunskap och kritisk analys.

I viss kontrast till ”Eddies” uppfattning finner vi respondenterna ”Rawda” och ”Maikel” som båda studerar på högstadiet. Precis som ”Eddie” har dessa två respondenter valt att skildra livet i förorten i sin musik. Dock skiljer sig uppfattningen mellan ”Eddie” och, ”Rawda” och ”Maikel” vad avsevärd frågeställningen. ”Maikel” berättar att lärarna på hans skola uppskattar rapen som han producerar. Han förklarar lärarnas entusiasm på följande sätt:

I: Uppskattar dom att ni håller på med musik?

Rawda: Ja som fan.

Maikel: Dom blir glada

I: vad är det dom uppskattar då?

Maikel: Säkert, hellre att vi är här och gör, rapar, än att vi är ute, än att vi är i skolan och krossar deras rutor.⁸³

Tydligt att se är att respondenternas lärare uppskattar att respondenterna sysslar med musik, då Maikel berättar att lärarna blir glada över ungdomarnas musikskapande även om de inte, som respondenterna berättar, har ett intresse för hiphop och RAP överlag. En likhet som kan ses mellan ”Eddie” samt ”Rawda” och ”Maikel” dyker upp när jag ställer frågan om hur lärarna ser på RAP och hiphop.

I: Hur uppfattar ni att era lärare ser på rap och hiphop?

Rawda: Dom kanske tycker att, alltså man snackar ju om kriminalitet att dom är stolta över det typ, alltså förstår du? Alltså att dom gör till exempel kriminella grejer och dom är stolta över det, och lärarna kanske tycker nej va fan är det här för något det är dåligt och allt det där.⁸⁴

---

⁸³ Intervju 2 ”Rawda” & ”Maikel” 32:47

⁸⁴ Intervju 2 ”Rawda” & ”Maikel” 36:55

Likheten vi kan se är att dessa respondenter i likhet med "Eddie" uppfattar att lärarna ser på hiphop på ett förenklat sätt. Utan att på ett kritiskt sätt förhålla sig till musiken och till sina, påstådda, egna uppfattningar. Vidare i intervjun delar sig dock respondenternas uppfattning om hur mycket lärarna faktiskt lyssnar på det som sägs inom rapen. "Maikel" menar att lärarna mest lyssnar på beaten och melodin medan "Rawda" menar att lärarna till skillnad från ungdomarna alltid lyssnar på vad som sägs i texterna och att det är ungdomarna som endast lyssnar på beatsen. Skillnaden mellan "Eddie" och dessa två respondenter ser vi i informationen som ges kring frågan hur de uppfattar att skolan behandlar den omvärld som de skildrar via sitt musikskapande.

"Rawda" berättar att de ofta i skolan diskuterar vad som pågår i samhället, framför allt under SO-lektionerna. Detta ur ett perspektiv som sträcker sig från Sverige i stort och ner på den kommunala nivån där de själva bor.

I: Den verkligheten som ni talar om att ni skriver om när ni skriver texter, pratas det om det i skolan?

Rawda: Ja, när vi pratar om samhället i SO till exempel

I: Ok. Berätta lite mer.

Rawda: Vi pratar om hur det är här i samhället och vi har alltid veckans nyheter till exempel och där får vi info om vad som händer, alltså inte bara här i förorten, överallt i Sverige. Men ändå vi brukar alltid diskutera om hur det är här.⁸⁵

Rawda fortsätter med att berätta att de under lektionerna talar om det svenska samhället i stort och vad som händer internationellt men att de pratar om alla delar av samhället. Senast, berättar "Rawda" så diskuterades de våldsamheter som uppstod i Fittja vilket slutade med att stora delar av centrumet blev vandaliserat. Jag menar att detta citat visar att "Rawda" och "Maikels" lärare på detta sätt behandlar den omvärld som ungdomarna skildrar genom sin RAP. Genom att visa nyheter som behandlar det svenska samhället i stort men även de lokala samhällets händelser så bjuder skolan upp till diskussion om områdets och ungdomarnas egna livssfär. Detta sätt att bedriva undervisning menar jag stämmer bra överens med det som står

---

⁸⁵ Ibid. 38:00

att läsa i läroplanen för det obligatoriska skolväsendet, förskoleklass och fritidshem (Lpo94). Som menar att

Det etiska perspektivet är av betydelse för många av de frågor som tas upp i skolan. Perspektivet ska prägla skolans verksamhet för att ge grund för och främja elevernas förmåga att göra personliga ställningstaganden.⁸⁶

Jag menar att även detta presenterade citat går att ställa i förhållande till ungdomarnas RAP om sin omvärld. När skolan diskuterar nyheter under lektionerna på ett lokalt, nationellt samt internationellt plan, så menar jag att de direkt lägger en grund för ungdomarna att göra personliga ställningstaganden och reflektioner kring sina egna livsvillkor vilket de gör genom sitt musikskapande.

Respondenten ”Alvaro” som går första året på gymnasiet i kommunen berättar till skillnad från ”Rawda” och ”Maikel” att inga lärare vet om att han rapar. Precis som tidigare respondenter så har ”Alvaro” valt att i sin RAP skildra livet ute i förorten som ett återkommande tema. I likhet med ”Eddie” så berättar också ”Alvaro” att han upplever att skolan inte behandlar hur livssituationen kan se ut ute i förorten. Citatet nedan visar på ”Alvaros” uppfattning kring detta.

I: Om jag får ställa en direkt fråga till dig. I förhållande till att du brukar rapa om hur ni har det i förorten. Pratar ni om sånt i skolan?

Alvaro: Nej, inte nu, jag går i gymnasiet. Nej. [...] vi hade ett gammalt nationellt prov, det stod så här om ”Dogge”⁸⁷ och hur han fick sin rap hörd, det var genom att han började sjunga med mycket slang ord.⁸⁸

Även i detta citat kan vi se att respondenten, i likhet med ”Eddie”, inte heller upplever att skolan belyser och diskuterar den situation som ungdomarna många gånger belyser genom sin musikproduktion. Dock vill jag återigen påpeka att ”Alvaro” uttalade att han själv inte tyckte om skolan speciellt mycket vilket självklart påverkar den uppfattning som han har kring skolans arbete.

---

⁸⁶ Lärarens handbok sammanställd av lärarförbundet (2006) s. 12

⁸⁷ Raparen ifrån gruppen The latin Kings

⁸⁸ Intervju 3 ”Alvaro” 21:47

”Johan” som pluggar på högstadiet, och som är den starkaste förespråkaren för rapen som skapas i området, delar ”Eddies” uppfattning om hur skolan och lärarna ser på hans egen och andra ungdomars RAP. Nämligen att skolan och lärarna många gånger ser på detta skapande på ett relativt simplificerat och trivialt sätt. Mer precist uttrycker han denna uppfattning på detta sätt.

I: Hur uppfattar du att lärarna ser på hiphop och rap i din skola?

Johan: Dom tar det som barngrejjer, ungdomsgrejjer. Mer som att dom här grabbarna vet inte vad dom gör, vad dom säger.

I: Ok. Skulle du kunna utveckla det lite mer?

Johan: Att dom tycker fortfarande att vi är små, och vet inte hur vi ska uttrycka oss. Vi vet inte vad vi ska säga när vi sjunger och därför tar vi det här ämnet om förorten.⁸⁹

Även här kan vi se att respondenten har en uppfattning om skolans, och lärarnas inställning till hiphop och RAP som jag menar kan problematisera skolans arbete. Om dessa uppfattningar stämmer så leder denna triviala uppfattning kring elevernas musikskapande till att pedagogerna även trivialiserar ungdomarnas sätt att analysera, kategorisera, förenkla den komplexa omvärld som de lever i samt att göra subjektiva ställningstaganden kring olika aspekter. Vilket ungdomarna gör via sin RAP.

Som alla tidigare presenterade respondenter så har ”Johan” också valt att skildra livet ute i förorten i sin musik och han, i likhet med de föregående respondenterna, talar om en verklighet som är ett faktum ute i Storvreten och Botkyrka. ”Johan” menar dock att denna verklighet inte är något som skolan han studerar vid diskuterar eller behandlar på något sätt. Respondenten beskriver denna uppfattning på följande sätt.

I: Du talar om hur det är att leva här, i förhållande till dina raptexter, pratar ni om sånt i skolan?

Johan: Nej inte ett skit.

I: Pratar ni om sånt som du berättat om till exempel, rån, knark, våld?

---

⁸⁹ Intervju 4 ”Johan” 30:24

Johan: Ja exakt, i vår skola kolla vi på nyheter, och varje morgon snackar vi om vad som hänt, vi snackar om nyheten. Har det hänt ett rån så snackar vi om rånet, varför, vad gjorde att dom gjorde så här, vad som kommer hända med dom.⁹⁰

I likhet med ”Rawda” och ”Maikel” så berättar även ”Johan” att de i hans skola tittar på nyheter varje morgon för att diskutera vad som hänt i Sverige och i världen. I och med detta så menar jag att när respondenten säger ”Inte ett skit” så bör detta problematiseras. Jag anser i likhet med ”Rawda” och ”Maikel” att ”Johans” skola genom att presentera nyheter behandlar den verklighet som respondenten skildrar via sin rap och ger genom detta indirekt utrymme för diskussion kring ungdomarnas egen skildring av sin omvärld.

---

⁹⁰ Ibid. 31:20

9 Sammanfattning av resultat och diskussion

Hur kan vi då sammanfatta resultatet av denna studie. För det första så går det att se att respondenterna via sin RAP skildrar en omvärld som många gånger kan vara fylld av kriminalitet, våld och ibland interaktioner med polisväsendet. En omvärld som kan ses som hård och oförlåtande. Å andra sidan så skildrar ungdomarna även en kärleksfull bild av samma område där minnen från barndomen och kärleken till den egna förorten och de närmaste vännerna spelar en viktig roll i skildrandet av deras egen omvärld. Denna ambivalenta inställning var genomgående hos alla intervjuade respondenter.

Vidare kan gå att se att alla respondenter, som återkommande tema i deras RAP, väljer att skildra just livet i den egna förorten som ett primärt tema. Inom detta primära tema så väljer respondenterna att skildra två stycken sekundära teman, inkorporerade i det primära, nämligen polisen samt den ambivalenta inställningen till sin förort. Dock är det viktigt att påpeka att vissa av respondenterna berättat att de kan skriva om vad som helst i sina texter men att de oftast väljer att skriva om just dessa teman som presenterats.

Vad anbelangar hur ungdomarna upplever att skolan behandlar den värld de skildrar via sitt musikskapande går det att se en skillnad mellan respondenterna. De respondenter som studerade vid gymnasiet upplevde att skolan inte alls behandlade liknande eller samma problematiker som de själva skildrade genom sin RAP. Hos de respondenter som studerade på högstadiet så ser vi att två av dem upplever att skolan på daglig basis behandlar och diskuterar den omvärld som de skildrar via sitt musikskapande genom att de dagligen får diskutera nyheter som behandlar liknande saker på internationell, nationell och kommunal nivå. Medan en respondent från högstadiet inte alls upplevde att skolan behandlade eller diskuterade den omvärld han skildrade via sin RAP, trots att även hans skola diskuterade nyheter på en daglig basis.

9.1 Avslutande diskussion

Som jag visat på i reslutatdelen så väljer alla respondenter att i sin RAP skildra vad de uppfattar är verkligheten och således deras subjektiva omvärld ute i förorten. Under intervjuerna så talar ungdomarna om detta och ger bilden av att deras vardag i Storvreten och för den delen i Botkyrka präglas av kriminalitet, droger, arbetslöshet, sammandrabbningar mellan olika grupperingar av ungdomar samt en ständigt övervakande och ambulerande poliskår i deras bostadsområde. Detta presenteras av ungdomarna som en allmängiltig situation för områdets invånare vilket i sin tur sätter en prägel på ungdomarnas uppfattning om sin omvärld samt vad de skildrar via sitt musikskapande. Men denna skildring kan och bör problematiseras och belysas utifrån ett perspektiv av reflekterade val och socialisationsprocesser. Då många säkert förfasas över den bild som den moderna förortsrapen skildrar är denna problematisering av största vikt för att förstå och förhålla oss till dessa ungdomars uttryck inte minst inom skolan.

Sernhede (2002) menar att förortsrapen skildrar en ambivalens inför det egna området där områdets positiva och negativa sidor baseras på en levd verklighet med utgångspunkter ibland annat en medial stigmatisering, en alienation från det svenska samhället som de lever i, där ungdomarna i författarens avhandling inte känner sig delaktiga inom den medborgerliga gemenskapen och genom sin RAP kritiserar de sociala livsvillkor som de står inför.⁹¹ Dessa punkter menar jag är, i förhållande till mina resultat och min studie, en förenkling av och en oproblematiserad bild av ungdomarnas musikskapande och den skildrade omvärlden. Även om likheter finns, då i form av den ambivalenta inställningen till den egna förorten, så menar jag att skildrandet av livsvillkoren som ungdomarna belyser i denna studie inte är resultatet av en stigmatisering och uppfattning av främlingskap från samhället. I stället menar jag att dessa skildringar är frukten av oreflekterade val baserade på en socialisation in i rapens-värld, många gånger i förhållande till vad människor inom Botkyrka uppskattar att lyssna på samt vad respondenternas vänner och bekanta väljer att skriva om inom sitt musikskapande.

Redan från början så vet respondenterna vad som värderas högt inom den grupp av människor som sysslar med, och lyssnar på denna typ av musik. Genom att skildra livet i förorten som respondenterna i denna studie gjort så ökar deras kulturella kapital i förhållande till gruppen, utan att de alla gånger har erfarenheter av det som de skildrar i sin RAP. På detta sätt menar

---

⁹¹ Sernhede Ove (2002) ”Alienation is my Nation” s. 19 Stockholm: Ordfront.

jag att reproduktionen av förorten och polisen som tema inom ungdomarnas RAP fortskrider och lämnas över till nya ungdomar som väljer att börja rapa. Med detta inte sagt att berättelserna som respondenterna skapar genom sin musik skall ses som endast baserat på fiktion, men att musiken bör betraktas ur ett perspektiv där polisen agerande och områdets hårdnackade karaktär överdrivs och beskrivs inom en kontext där dessa teman värderas högt.

Jag menar att detta går att ställa i förhållande till en av de teoretiska referensramar som appliceras på denna studie, närmare bestämt identitetskapande berättelser. Respondenterna beskriver via sin musik en omvärld som de, genom valet av tema omedvetet analyserar på ett politisktplan. Jag menar att det inom denna skildring av respondenternas omvärld finns inslag av fiktion i tillexempel erfarenheterna med och uppfattningen om polisens arbete i området. Resultaten pekar mot att respondenterna sin RAP överdriver deras åsikter om polisen och de livsvillkor som de är ställda inför, och att denna fiktion i ungdomarnas musikskapande är så pass starka inom en given kontext att de är med och formar uppfattningen om hur det faktiskt är i Storvreten. Dessa delar, menar jag är viktiga aspekter som Sernhede (2002) missar att belysa och problematisera i sin avhandling.

Denna socialisationsprocess blir tydligare, menar jag, då vissa av respondenterna i denna studie explicit berättar att valet att skildra deras omvärld och livet i förorten är baserat på dels vad människor ”diggat”, som ”Johan” uttrycker sig men även som ”Maikel” och ”Rawda” berättar att valet av tema kring deras låt ”uppväxt i Botkyrka” var baserat på vad många andra väljer att skildra i sin RAP i Storvreten. Genom denna socialisering in i rapens värld, så skapar ungdomarna sig en röst i ett allt mer komplex och individualiserad omvärld. När ”Johan” berättar att han i sin RAP vill säga att ”Här är jag, jag är bäst, jag är farligast, jiddra inte” Eller när ”Rawda” och ”Maikel” rapar om livet i sin låt ”Uppväxt i Botkyrka” är detta inte, enligt mig ett resultat av en upplevd alienation från samhället utan en följd av en socialiseringsprocess in i vad man ska rapa om i Storvreten. Eller som ”Johan” själv uttrycker det ”att det är så man gör när man gör hård förortsrap, så när jag säger så, då diggar folk det.” I den nationella utvärderingen av grundskolans musikämne ”Rapport 253” framtagen av skolverket 2003 står att läsa ett citat som jag menar bör beaktas i förhållande till denna socialiseringsprocess.

Unga människor lever idag i en internationell musikkvärld [...] De utvecklar en modern identitet till stor del under påverkan av sin musikaliserade omvärld. [...] Man kan också se på dagens ungdom att de inte direkt är inriktade på att bli något utan i stället vara någon.⁹²

Genom att respondenterna väljer att skildra sin omvärld genom sin musik så menar jag, precis som detta citat, att ungdomarna i denna studie valt produktionen av RAP som en del av deras livsprojekt. Genom att göra sin röst hörd via rapen så strävar respondenterna efter att bli någon istället för att vikten läggs på att bli något. Innan vi höjer moralens pekfinger och börjar tala om ungdomarnas RAP som ett resultat av en diskriminering och alienation menar jag att vi även bör se respondenternas skildrande av sin omvärld utifrån Niklas Luhmanns sociologiska perspektiv. När respondenterna skildrar sin omvärld är detta ett resultat av en reproduktion av den subjektiva uppfattningen av omvärlden baserat på en kategorisering av de aspekter som de uppfattar som verkligt. Ställer vi detta i förhållande till Sernhede (2002) så är det självklart svårt att tala om ett rätt eller fel när respondenterna i hans avhandling talar om en upplevd alienation. Däremot menar jag, i förhållande till de resultat jag kommit fram till, att detta är ett perspektiv som bör användas för att problematisera ungdomarnas skildrande av sin omvärld utan att för den delen lägga en värdering i vad som är sant eller inte. Jag menar att detta perspektiv blir tydligt då till exempel "Rawda" uttrycker att de själva inte vet så mycket om situationen i Botkyrka för att de är unga, men att de äldre vet. Här menar jag att det går att se en reproduktion av omvärlden baserat på en kategorisering av det som är sant. Som sedan tar sig uttryck i ungdomarnas RAP.

I resultatdelen har jag bett respondenterna att berätta hur de uppfattar att deras skola och lärare ser på hiphop och RAP. Jag menar att detta hjälper mig att besvara frågan kring hur respondenterna upplever att skolan behandlar den omvärld som de skildrar via sitt musikskapande. Denna fråga har varit den svåraste att besvara under denna studie och den datan som jag samlat in är inte tillräcklig för att dra några större slutsatser utifrån. Däremot pekar tendensen mot att uppfattningen om hur skolan behandlar den omvärld som respondenterna skildrar via sin RAP är baserad på vilken årskurs som ungdomarna går i. De respondenter som pluggar via gymnasiet upplever inte alls att skolan behandlar detta ämne medan de som pluggar på högskolan upplever det motsatta. Detta menar jag kan helt enkelt bero på den skillnad i antal ele-

---

⁹² Nationella utvärderingen av grundskolan och ämnet musik 2003 "Rapport 253" Elander Gotab Stockholm (2005) s. 172 f

ver som studerar vid en gymnasieskola jämfört med en högstadieskola och detta i sin tur påverkar det personliga förhållandet till eleverna.

Detta till trots så går det att se att respondenterna uppfattar att deras skola och lärare ser på RAP och hiphop på ett trivialt och förenklat sätt vilket jag menar påverkar skolans möjligheter att ta tillvara på de uppfattningar och ställningstaganden som eleverna faktiskt gör via sin RAP. Även om respondenterna socialiseras in i ett sätt att uttrycka sig så går det inte att undkomma det faktum att dessa respondenter, som även är elever, genom sin RAP förhåller sig till, granskar och kritiskt analyserar förhållanden och information som de ställs inför. Något som skolan skall sträva efter att eleverna lär sig. I skildrandet av sin omvärld besitter respondenterna en kapitalform som ger skolan inblick i en värld där det finns mycket viktig information att hämta när det kommer till att hjälpa eleverna att relatera till den kunskap som skolan vill förmedla.

Genom de respondenter som pluggar på gymnasiet upplever att skolan inte alls behandlar eller diskuterar samma eller liknande problematik som de skildrar via sin musik så menar jag att brister kan komma att uppstå i det pedagogiska arbetet då det i Lpo94 står det att läsa att skolan skall:

Vara öppen för skilda uppfattningar och uppmuntra att de förs fram. Den skall framhålla betydelsen av personliga ställningstaganden och ge möjligheter till sådana.⁹³

Även om detta citat är taget ur läroplanen för det obligatoriska skolväsendet menar jag att detta är något som även gymnasieskolan skall arbeta mot. När respondenterna upplever att lärarna och skolan ser på RAP och hiphop på ett banalt sätt menar jag att de indirekt även trivialiserar de ställningstaganden och den omvärld som ungdomarna skildrar via sitt musikska-pande. Därför bör skolan lyssna på den kunskap som finns att tillgå inte bara hos respondenterna själva utan även i den musik som de producerar då detta ger skolan inblick i några av de sociala villkor som ungdomarna upplever att de står inför i samma område som skolan skall verka. Slutligen menar jag att resultatet av denna studie pekar mot att ungdomarna väljer sina teman som en följd av en socialiseringsprocess. Där de teman som presenteras mer är ett resultat av vad människor ute i Storstvret uppskattar att lyssna på mer än en upplevd känsla av

---

⁹³ Lpo94

utanförskap. Vidare kan även ses att hur respondenterna uppfattar att skolan behandlar den värld som de skildrar via sin musik skiljer sig från årskurs till årskurs och kan ha att göra med skillnaden i antalet elever som studerar vid gymnasiet respektive högstadiet.

Som vidare forskning på detta ämne skulle det vara intressant att göra en större undersökning med respondenter från samma område och där undersöka hur respondenterna i fråga uppfattar begreppet demokrati i förhållande till deras musikskapande. Detta skulle i sin tur kunna kopplas till skolan i förhållande till den gemensamma värdegrund som skolan ska vila på. Genom detta skulle undersökningen kunna diskutera hur värdegrunden och de demokratiska värderingar som skolan ska fostra sina elever inom realiserar eller inte.

Litteratur.

Chang Jeff (2006) "Cant stop! Wont Stop!- Hiphop generationens historia" Finland: Bookwell WS

Hellspång Lennart (2001) Metoder för brukstext analys. Lund: Studentlitteratur

Hellevik Ottar (1984) Forskningsmetoder i sociologi och statsvetenskap. Natur och kultur. Borås.

Jonsson, Stefan (1993) De Andra Norstedts förlag. Värnamo.

Söderman Johan (2007) Rap(p) i käftan-hiphopmusikers konstnärliga och pedagogiska strategier. Lund: Media-Tryck, Lund universitet.

Kvale, Steinar (1997) Den kvalitativa forskningsintervjun. Lund: Studentlitteratur.

Läroplanen för det obligatoriska skolväsendet, fritidshem och förskoleklass 1994 (lpo94)

Läroplanen för de frivilliga skolformerna (Lpf94)

Olesen Gytz Sören & Pedersen Muller Peter (red) (2004) Pedagogik i ett sociologiskt perspektiv. Lund: Studentlitteratur.

Strage Fredrik (2001) Mikrofonkåt. Atlas

Sernhede Ove (2002) Alienation is my nation. Stockholm: Ordfront

Sernhede Ove (1996) Ungdomskulturen och de andra. Göteborg: Diadlos AB

Sernhede Ove (2006) Ungdomen och kulturens omvandling. Göteborg: Diadlos AB

Sandberg, Ralf, Heiling, Gunnar & Modin, Christer (2005). Nationella utvärderingen av grundskolan 2003 (NU-03): musik. Stockholm: Skolverket

Thurén Torsten (1986) Orientering i källkritik. Stockholm: Almqvist & Wiksell Förlag.

Views from inside and outside: Integrating emic and etic insights about culture and justice judgment (1998) Morris Michael, Leung Kwok, Ames Daniel, Lickel Brian.

Elektroniska referenser

www.uppsatser.se

www.botkyrka.se

Dankic Andréa ”Färdighet och lekfullt skapande-hur ett band gör hiphop” (2008).
<http://luur.lub.lu.se/luur?func=downloadFile&recordOId=1315279&fileOId=1315904>. 14:35
11 nov 2009

Abrahamsson Sebastian”Grabbar från förorten och extraordinära rövarbröder från söder-
malm-konstruktion av kulturell identitet inom svensk hiphop”
<http://luur.lub.lu.se/luur?func=downloadFile&recordOId=1357409&fileOId=1357410> 12:e
nov 2009 15:03

Andersson Jessica ”Faser och teman i en hiphopares liv-Berättelser om hiphop som ungdoms-
kultur” (2005) <http://liu.diva-portal.org/smash/record.jsf?pid=diva2:20429> 13:28 13:e nov
2009

Lundblad Johan ”Hiphop-hiphopare om hiphop” (2004) <http://liu.diva-portal.org/smash/record.jsf?pid=diva2:20038> 14:40 13:e nov 2009

Holmquist Fredrik & Nordström Anders ”Musik, identitet, konsumtion och kultur-Om hiphop-
ares lyssnande” (2004)
<http://luur.lub.lu.se/luur?func=downloadFile&recordOId=1357318&fileOId=1357319> 15:41
13:e nov 2009

Steen Jenny ”Vår tids rapsoder-om hiphop och rap som alternativa lärandemiljöer” (2007)
<http://hdl.handle.net/2043/5870> 23:33 15:e nov 2009